உ.

சிவமயம்.

ஸ்ரீகுருவேநமஃ.

சசிவர்ணபோதம்

மூலமும்உரையும்.

தத்துவராயசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

சரவணபுரம்,

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை,

பு - எ - இராகவப்பிள்ளை

அவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானபோதம்.

கணபதிஸ்தோத்திரம்.

அவதாரிகை.

காப்பு.

சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய
இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்.

இதன்கருத்து.

குணமதியோர்கள் குறித்தவை யருளுங்
கணபதி திருவடி கருதியுரைத்தது.

இ-ள். (சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய) என்பது நன்மையாகிய ஞானானந்தப் பூரிப்பினையுடைய சுத்தராகிய முனிவர்களாலே வணங்குதற்குரிய (இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்) ஆணவாதி மதங்களைப்பொழியும் அகங்காரமான வேழத்தை யகற்றுதற்கு ஆனைவதனங் கொண்டெழுந்தருளும் விநாயகக்கடவுளினது திருவடித்தாமரைகளை வணக்கஞ்செய்வாம் என்றவாறு—என்னவே மூலகாரணமான பிரணவஸ்வரூபியைத் துதிக்கவே இந்நூலிலுரைத்தருளிய ஞானார்த்தத்தை கரமணி போலக் காட்டுமென்பதுபெற்றும் (இதற்குகாரணம்) பலதிரட்டு கவுட்குழிமாமதகுதிரந்தருண்மதநீர்பாச்சிக்-கருதாறுமெய்யடியருளப்புலந்தஞ்சக்கரமா- நலப்பெருவி

த்திட்டகளிலெழுமன்பாழுளையை நசைவிடயக்கிளிகண ணுக்காதவகைகாத்திங்-கலக்கலோ கட்டறஞானப் பயிரே ற்றியென்றும்-யானெனுமாணவவேழமணுகாது தூரத்தி யுவப்புறமெய்ச்சிவபோகம் விளைவிக்குங் களிற்றையுள மனவுக் கூடத்திற் பிரிவறவைத்திடுவாம் என்பதனாற் காண்க.

அ-கை-மேல்நூற்பெயர்கூறுகின்றார்.

கவி. அசியென்னுமேக வயிக்கியங் கூட்டிடுஞ்
சசிவன்ன போதமித் தமிழதாகுமே.

க-து. பலவினை யகன்று பாமுறுவான் செயல்
நுவ லுவலாஇய நூற்பெயருரைத்தது.

இ-ள். (அசியென்னுமேகவயிக்கியங் கூட்டிடும்) மூன் றாவது சாமவேதன்தின்முடிவில் விளங்காநின்றதத்வம சியென்று மூன்றுபதமாய் விளங்குகின்றமகாவாக்கியத் தில் மூன்றாவதுபதம் அசிபதம் அவைமற்றையவிரண் டுபதத்தையும் ஒன்றாகக்கூட்டிவைக்கின்றஅர்த்தத்தை, சசிவன்னபோதமித் தமிழதாகுமே சசிவர்ணனென்னு மாணாக்கனுக்குப் போதனை செய்தருளியதை யுரைப்ப தாலித்தத் தமிழ்நூலிற்குச் சசிவன்னபோதமென்றுபெ யராயிற்று என்றவாறு — இந்தமாணாக்கனுக்குச் சசிவன் னனென்றுபெயர் வந்ததற்குவழியேதனில், நடுநாட்டில் விருத்தாரண்யமென்னு நகரத்தில் சாந்தசீலனென்னும் பெயரினையுடைய ஓர் வேதியன் விரதசீலையென்னும்பத் தினி சகிதனாய் இல்லறஞ்செய்துவருநாளில் பாபமெ ல்லாந் திரண்டோருருவாகப் பிறந்த தொத்ததோர் பு த்திரன் தோன்றினன் அவன் சயனிக்கும் பொழுதே இரணமுந் துர்க்கந்தமும் பொருந்தி சந்திரனையொ

த்த நீறத்தினையுடைய வெண்குட்டரோகியாயிருந்தமை யால், சசிவர்ணனென்னுங் காரணப்பெயராயிற்றெனவ றிக.

ஆ-ணக-மேல் நூற்பயன் கூறுகின்றார்-

கவி. அலகையச்ச மகவுற வான்களும்
உலகின்முத்தி பெறும்பரி சோதுவாம்.

க-து. பாசப்பிசாசமும் பாபமும் நீங்கப்
பேசரு முத்தி பெறும்வகை யுரைத்தது

இ-ள். (அலகையச்ச மகவுற வான்களும்) டைசத்திற் கொப்பாகிய ஆசையினது பயம்நீங்கப் பாபநீங்கப் பாபிகளான பேர்களுக்கும் (உலகின் முத்திபெறும்பரி சோதுவாம்) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே முத்திபெற்றுக் கொள்ளுகின்ற வியல்பினைச்சொல்லுவாமென்றவாறு— அலகையென்றதை ஆசையாகிய பைசாச மென்றதற்கு வகையேதென்னில், தேகாதி பிரபஞ்சத்திற்கு வித்தாகிய-பொன்-மண்-பெண்-ஆசையெனவறிக-அப்படி ஆசையைப்பைசாசமென்றதற்கு உதாரணம் தாயுமானசுவாமி ஆனந்தக்களிப்பு பேசாவிடும்பைகள் பேசிச் சுத்தப்பேயங்கமாகிப் பிதற்றிதிரிந்தேன் ஆசாபிசாசைத் துரத்தி-யைய-வடியிணைக்கீழேயடக்கிக் கொண்டாண்டி. என்றும்—(சின்மயானந்தகுரு) அவ்விய மிருக்கானெஞ்சி ன்றவாணவம் அடைந்திருக்க லோபம்-அருளின்மைகூடக் கலந்துள்ளிருக்கமேல் ஆசாபிசாசமுதலாம்-வெவ்விய குணம் பலவிருக்குமென்னறிவூடு மெய்யநீ வீற்றிருக்க-விதியில்லை யென்னிலோ பூரணனெனும்பெயர் விரிக்கிலுறை வேறுமுளதோ-கவ்வுமலமாகின்ற நாகபாசத்தி

ஞற் கட்டுண்ட வுயிர்கண்மூர்ச்சை- கடிதகல வலியவ
ருஞானசஞ்சீவியேகதியான பூமிதுவெட்- செவ்வியினவ
ளர்ந்தோர்க்கு திவ்வியகுணமெருவே சித்தாந்த முத்திமு
தலே - சிரகிரிவிளங்கவருந் தக்ஷிணாமூர்த்தியே சின்மயா
னந்தகுருவே என்றும் அங்காரமான குலவேடமெய்யே
ய்பார்த்த வானவத்தினும் கடிதுகாண் - என்றும்—
மோகவதைப்பரணி போதமாம்வடிவுள்ளவாறனுபோ
கயாருசவின்றியேக பேதமாகிய வாதமேபகர்பேய்களோ
ச்சில பேசுவாம் - என்றும்—[ஒழிவிலொடுக்கம்] நாயே
றிவீழ்ந்தென் னடாத்துகிலென் ஞானிக்குப் - பேயா
ஞ்சகம் யழித்தென் பேணுகிலென்றேபார்- பெருமைசி
றுமையிலைப் பின்னு முன்னுமில்லை- வரைவற்று வேண்
டுவசெய்வார்- என்றும்—வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொ
ள்க எனில் பேயினிடத்துப்பயமுண்டாகுகலியற்கையா
ம் ஆசையினிடத்துப் பயமுண்டென்பதற்கு வகை யெ
ங்ஙனமென்னில்- பேயிடத்துண்டாகிய துற்குணம் ஆ
சையிடத்து முண்டென்பதை அநுபவத்தாற்கண்டுணர்
க ஆகவான்களு மென்பதறகுப் பாபநீங்கி முத்தியை ய
டைவானென்றுபொருட் படித்துவருமுளர்- ஒருவன்
செய்தபுண்ணியபாவஞ்செய்தவன் அநுபவித்துத்திரவே
ண்டுமே தவிர அவைய நுபவியாமல் நீங்குகைக்குவகை
யெப்படியெனில், பரிபூரணமேதானெனவிரண்டறக்கல
ந்த ஞானவான்களினது திருநோக்கமுறவே பாவங்களு
ம்ஆசாபிசாசமுநீங்கிப்பிறவாநெறியாகிய சாயுச்சிய பெ
றுவானென வறிக. அப்டிநோக்கமுண்டாகவேபாவ நீ
ங்குமென்பதற்குஉதாரணம். [திருவிளையாடல்] கொலை
ப்பழி கோட்பட்டாங்கே குறகியான் முசங்கண்டேட-

வலைப்படருழந்துசாம்பி யழிவதேன் பார்ப்பானென்ன-க லைப்படு திங்கள் வேணிக் கானவ னருட்களுக்கங் - க லைப்படச் சிறிதுபாவந் தணிந்துதன் னறிவுதோன்ற என்பதனாலும் இச்செய்யுளுக்குப பின்வருஞ்செய்யுளா லுங்காண்க. க

அ கை. ஞானிகளினதுபெருமை மேலருளுகின்றார்

கலி. புணர்ந்த பாவமெலாம் பரிபூரண
மூணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே.

க-து. ஞானிகளுக்குறி னண்ணிய தீவினை
யானவெல்லா மகன்றிடு மென்றது

இ-ள். (பரிபூரணமூணர்ந்த ஞானி விழிபட) னெங்கு நீக்கமற நிறைந்த பரிபூரணமே தானென விரண்டறக் கலந்த ஞானிகளினது திருக்கணுக்க முண்டாகவே, புணர்ந்த பாவமெலா மோடுமே ஒருவனைச்சூழ்ந்திருந்தபாவங்களெல்லா மகன்றோடிப் பே மென்றவாறு.—பிராரத்வம் அநுபவிக்கையில் இதாகிதத்தால் வருகிற புண்ணிய பாவ வினைகளை புணர்ந்த பாவமெலா மென்றது திருநோக்கத்தால் பாவநீங்குமென்பதற் குதாரணம். (—வாதவூரர்புராணங்) விரிந்த சஞ்சித வினைக ளன்புடனும் - விழிக்கவெந்தது விரும்பி மூற்சனனம் - புரிந்த வல்வினை யுடலுடனகரும் - புந்திசேரருள் வருவினைபோக்கும்- அருந்துமப்பொரு ளுயிருடம் புனதே- யல்லகம் மன வாகுமிங் குனைப்போல்- இருந்த நம்பெரு வடிவைநின் கருத்து-ளிருத்துவாய்பொருளிதுவென வுரைத்தான் என்பதனாற்காண்க. உ

அ-கை. அப்படி ஞானிதனது திருநோக்கத்தி னாலே மாணுக்கனது பாபத்தை நீக்கிப் பிறவாநெறி

யைப்பெறச்செய்ததற்குப் பூருவநடந்தவோர்இதிகாசம்அ
ருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. எழிலாரு ஞானிபுக ழென்னைகூற
லுயர் வீடிவன் சொல்வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கையது கேளுமுன்னை
யிதிகாச மொன்று சொல்வே.

ஈ-று. மேவ ஞானத்தினல் வீடிவன் சென்றும
தேவிய முன்கதை யியம்புது மென்றது.

இ-ள். (எழிலாரு ஞானிபுக ழென்னைகூறல்) அழகுநி
றைந்தஞானவான் களினதுகீர்த்தியை யான்சொல்லத் து
ணிந்த தென்னகாரணம் (உயர்வீடிவன்சொல்வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கை)மேலான மோக்ஷமென்பது இந்த
ஞானியினது திருவுளக் குறிப்பறிந்து திருப்பணி செய்
கின்ற எவலாளர்சேர்வதற்கும்-அது-அதற்குத் திருஷ்
டாந்தம் முன்னையிதிகாசமொன்று(சொலக்கேளும்) பூர்
வ நடந்த கதையொன்றுண்டு சொல்லுகின்றனங் கேட்
பீர்களென்றவாறு—பிரமதேஜசு ஜொலிக்கின்றமையால்
எழிலாருஞானியென்றார். ஆயிரநாவுடைய சேஷனுஞ்
சொல்லிமுடியாதவையென்னொருநாவினுக் கடங்குமோ
வென்பார்புகழென்னை. கூறலென்று.—(ஞானி புகழெ
ன்பதற்குதாரணம்) (ஞானமிர்தம்) ஞாலமுண்டவன்ற
லைமிசை சுமப்பன்மெய்ஞ்ஞானிவேண்டுவதெல்லாம் ஆ
லமுண்டவ னவன் பின்னே திரிகுவ னவனடிக் துகட்க
ன்றே சீலமன்னரு மற்றுளதேவருந்திசைதிசைபணிந்
தேத்தக் - காலிரண்டையுந்தலைமிசைவையெனக் கழறு
வன் கமலத்தோன். என்பதனுற்காண்க.— ௬

அ-கை. ஞானவான்களினது ஏவல்செய்பவன்வரலாற்றை மேலருளச்செய்கின்றார்,

கவி. தந்தாபமற்ற பரனேவல்செய்த
வவனுற்றபேறு தனைமுன்
செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்கெமண்ண
றிருவாய் மலர்ந்த திதுவே.

க-று. ஏவன்மெஞ்ஞானிக்கியன்றவன் பேற்றினைப்
பூவுறை வாற்கரன்புகன்றதென்றுரைத்தது.

இ-ள். முன் எம்மண்ணல் (தந்தாபமற்ற பரனேவல் செய்த வவனுற்ற பேறுதனை) பூர்வத்தில் எம்மையாண்ட பரவசிவம் தமது தாபத்திரைய வினைகளில்நின்று நீங்கிப் பரத்திற்கொப்பாகியபராணிகளினது ஏவற்பணி செய்த சீடனடைந்தபேற்றினை (செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்குத் திருவாய்மலர்ந்ததிது) செவந்ததாமரைப் புஷ்பத்தினிடத்தில் இருக்கும்பிரமதேவருக்குத்திருவாய்மலர்ந்தருளியது இந்நூலிற்சொல்லிய அர்த்த மென்றவாறு.—தாபத்திரையமாவது, ஆதிதெய்வீகம் ஆதிபௌதீகம் ஆதியாத்மீகம். என மூவகையாம். அதில் ஆதிதெய்வீகமாவது. மாதாவின் கருப்பத்திலிருக்கும்போது உண்டானவியசனம் சனன மரணத்தின்உண்டானவியசனம்இயமதண்டனை நரகத்தில் உண்டான வியசனம் ஆதிபௌதீகமாவது {குளிர் வெப்பம்-மழை-காற்று- மின்னல்-இடி-சுவர்விழுதல்-கல்விழுதல் இவைகளால்வருந்துக்கம்)' ஆதியாத்மீகமாவதுசரீரத்தினாலும்-மனத்தினாலும்-துக்கப்படலெனவறிக.—பரமஞானிக்குதாரணம்- திருமந்திரம் ஞானத்தின்மிக்கதவநெறிநாட்டில்லை - ஞானத்தின் மிக்க சமயமுநன்றன்று- ஞானத்தின்மிக்கவைநன்மு

த்தி நல்காவல் ஞானத்தின் மிக்கார்நரின் மிக்காரே-எ
ன்பதனாற்காண்க.

அ-கை, இவ்விதிகாசத்திற்குரிய மாணாக்கனது க
தையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

சஙி. உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு முன்னை
விளைவிட்டு முத்தியுலகிற்
றவமற்றுசெய்ய வினையேபுரிந்த
சசிவர்ண னெய்து கதையே.

ஃ-து, ஞானி நோக்குறவினை நாசமுற்றுயர் பதந்
தானுறு சசிவர்ணன் சரித்திர மென்றது.

இ-ள். (உலகிற்றவமற்று) இவ்வுலகத்தில் எள்ளளவு
நல்வினை செய்யாதவனாகி - (செய்வினையே புரிந்தசசிவர்
ணன்) கொடிதாகிய பாபவினையேசெய்தசசிவர்ணனானவ
ன் (உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு) உவமித்தற்குக் கூடா
தஞானவானது கடைக்கண்ணருள்பெற்று முன்னை வி
னைவிட்டு முத்தியெய்துகதையேபூர்வஞ்செய்த பாபவி
னைகளில் நின்றுநீங்கிமோக்ஷத்தையடைந்த கதை யிது
வென்றவாறு ஒப்புயர்வற்றபிரமசொரூபமே ஞானியெ
ன்பார் உவமிப்பில் ஞானியென்றார். ௫

அ-கை. மேல்சசிவர்ணனது வினைகளின் செய்கை
யை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. எமம்புகல்வா ருளபாதகாரம்
யாவர்க்குமுமிக் கவனு தமிவன்
நாமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்
நரகப்புகுமாறு நடந்தனனே.

௯ து. பாதகா தம்மினும் பாதகனிவன்பெயர்
ஓதினு நரகுறு மிவனடை யென்றது.

இ-ள். (ஏமம்புகல்வாருள) இருளேநோாகச்சொல்லப்பட்ட கொடிய மனதினை யுடைய (பாதகராம் யாவர்க்குஞ் மிக் கவனுகுமிவன்) மகாபாதங்களைச்செய்யுங் கீழ்மக்களென்ற யாவர்க்குஉயர்ந்தவனுகிய இவன் (நாயம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்-நரகம்புகுமாறு நடந்தனனே.) தன் பெயரைச்சொல்லப்பட்டவர்களுடைய குலமெல்லாமும் அழற்பிரபையாகியமாபூதியென்னு நரகத்தை யடையும்படி நடந்தனனென்றவாறு.—இவன் பாபத்திற் குதாரணம் சிதம்பரபுராணம். உலகினிற் பாதகருள்ளவெலாந் திரண்டோரொனவாங் - கலதியர்தங்க ளிலக்கிரனுகிய காத்தன்பேர்-இலகவுரைத்தவர் கோத்திரம்யாவு மெரிகரகின்-உலவநடந்தனன் பாதகர்தங்கட் குயர்ந்தவனே-என்பதனற்காண்க. ௬

அ-கை. இத்தச் சிவஞானதூ ஷம்சத்தார் அடைந்த வியல்பை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. மலமேவிய தீவினையின் வலியால்
மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்தவிவன்
குலமேவியதென் புலவாணர்களுங்
கொடிதாநரகங் குடியேறினரே.

௪ து. இவன்பவ வலியா லிவன் குலப் பிதிர்க்கள்
தவமற நரகஞ் சார்ந்த துரைத்தது.

இ-ள். இவன்(மலமேவிய தீவினையின்வலியால்) இவன் செய்த மும்மல சம்பந்தமாகியகொடியபாதகத்தினதுவலிமையினுலே(மகிழும்பர்பதத்தி லிருந்தவிவன் - குலமேவியதென் புலவாணர்களும்)மகிழ்வைத்தருகின்ற சுவர்க்

காதிபதங்களிலிருக்க இவன் குலத்துப்பிதிர்க்களெல்லவரு ம் [கொடிகா நரகங்குடியேறினரே] வேதனையைத்தருகி ன்ற ரவுரவாதிநரகமே குடியேறின ரென்றவாறு.—மல மேவியதாவது ஆணவமலம் மாயாமலம்- கன்மமலம். ஆ ணவசெம்பிற்காளிதம்போலவும் தண்டுலத்தைப்பற்றிய- தவிடு உமி-முளை-போலவும்- ஆத்மாவைப்பற்றி வினை களையூட்டுவிக்கும்-தண்டுலம்- ஆத்மா- தவிடு- ஆணவ மலம்-உமி-மாயாமலம் முளை- கன்மமலமெனவறிக. (நர கமாவது) ரவுரவம் மகாரவுரவம்- சீதோஷ்ணம்-மஹா பிலம்-சூசிமுகம் - கும்பிபாகம் - தப்தலோஹம்- அஸ்திப ங்கம் கிருமி-நிச்சயம்- பூதிமாங்கம் - ரிதுபங்கம் இவைக ள் முதலானநரகமெனவறிக. எ

ஆ-கை. மேலிவன்பவத்தையருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மிகமேவியபுண் ணியபாவமெனும்
வினையின்பயன்மே லொருகாலமுறா
திகமேவருமென் பதனாலுள்ளோ
யெல்லாமிவனைச் செறவெய்தினவே.

க-து. வினைவலி யிரண்டினி மேலுறுதிவன்ற
னினையவிப் பவமதிலெய்தின வென்றது-

இ-ள். (மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின் பயன்) அமிதமாகச் செய்யப்பட்டவினையினதுபுண்ணிய பாபத்தின் சுகதுக்கங்கள் (மேலொருகாலமுறாது) இனி மேல் வருமோர் சநநங்களில்அநுபவிக்க வாராமல் (இக மேவருமென்பதனால்) இந்தசநநத்திற்றானே அநுபவி க்க வருமென்று வேதாகமங்கள் கூறுகின்றபடியே (உள ரோயெல்லா மிவனைச்செறவெய்தின) உண்டாகின்ற எல் லா வியாதிகளும் இவனைக்கொல்ல வந்து சூழ்ந்து கொ

ன்டனை என்றவாறு—இகமேவருமென்பதற்குகாரணம். (ஆத்மபோதம) இப்பவமதனிலீட்டு மிருவினைப்பயனளித்தல்-எப்பவத் தெனனுண்மையமிதயமே யெணனணன்ஞெ-லொப்பற விதைத்கெளிக்கா லுடன்பல னளித்தல் போல, விப்பவமீட்டுபாவ மிம்மையே யளிக்குமன்றே-என்றதனுற்காண்க.

அ

அ-கை. மைந்தனுறுந் துன்பத்தைதந்தை நோக்கி வருந்தமுறுகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தன்புத்திர நேயம் விடாமையினுற்
றவறுற்ற விவற்பெறு தந்தையுளந்
துன்புற்றினி யென்னைகொலோ புதல்வன்
றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே.

க-று. மைந்தன்மீ தன்பால்மனங்களர்ந்தின்றோன்
இந்தநோய்தணிப்பான் றிரிந்தனனென்றது.

இ-ள். (தவறுற்றவிவற் பெறுதந்தை) குற்றமானவினைபொருந்திய சசிவர்ணனைப்பெற்ற தந்தையாகியசாந்தசீலன் (தன்புத்திரநேயம் விடாமையினுல்) தனது புத்திரன் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு நீங்காமையினுல் (புதல்வன் றுயர்தீர்வகை யினியென்னையென்று) நமதுபுத்திரனடைந்த துன்ப நீங்குதற்கு மார்க்கமினி நாம் செய்யவேண்டிய தென்னவென்று (உளந்துன் புற்றுச்சுழன்றனன்) மனதுக்கங்கொண்டு அலைந்துதிரிந்தனன் என்றவாறு.—கொல்-ஓ-ஏ-அசை- (இதற்குகாரணம்- சிகம்பரபுராணம் தன்மகன்றனக்கம்) கன்னையின்மகன் சேயினேய்கடலில் [illegible] வினையிலுளம் [illegible]

௨

காதிபதங்களிலிருக்க இவன்குலத்துப்பிறர்க்கெல்லாரு
ம்[கொடிதா நரகங்குடியேறினரே] வேதனையைத்தருகி
ன்றரவுரவாதிநரகமே குடியேறின ரென்றவாறு.—மல
மேவியதாவது ஆணவமலம் மாயாமலம்- கன்மமலம். அ
ணுவசெம்பிற்களிதம்போலவும் தண்டுலத்தைப்பற்றிய-
தவிடு உமி-மூளை-போலவும்-ஆத்மாவைப்பற்றி வினை
களையூட்டுவிக்கும்-தண்டுலம்- ஆத்மா- தவிடு- ஆணவ
மலம்-உமி-மாயாமலம் மூளை- கன்மமலமெனவறிக. (நர
கமாவது) ரவுரவம் மகாரவுரவம்- சீதோஷ்ணம்-மஹா
பிலம்-குசிமுகம் - கும்பிபாகம் - தப்தலோஹம்-அஸ்திப
ங்கம் கிருமி-கிச்சயம்- பூதிமாங்கம் - ரிதுபங்கம் இவைக
ள் முதலானநரகமெனவறிக. ௭

அ-கை. மேலிவன்பலத்தையருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. மிகமேவியபுண் ணியபாவமெனும்
வினையின்பயன்மே லொருகாலமுறா
திகமேவருமென் பதனாலுளதோ
யெல்லாமிவனைச் செறவெய்தினவே.

க-து. வினைவலி யிரண்டினி மேலுறுதிவன்ற
னினையவிப் பவமதிலெய்தின வென்றது-

இ-ள். (மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின்
பயன்) அமிதமாகச் செய்யப்பட்டவினையினதுபுண்ணிய
பாபத்தின்சுகதுக்கங்கள் (மேலொருகாலமுறாது) இனி
மேல் வருமோர் சநநங்களில்அநுபவிக்க வாராமல் (இக
மேவருமென்பதனால்) இந்தசநநத்திற்றானே அநுபவி
க்க வருமென்று வேதாகமங்கள் கூறுகின்றபடியே(உள
தோயெல்லா மிவனைச்செறவெய்தின) உண்டாகின்ற எல்
லா வியாதிகளும் இவனைக்கொல்ல வந்து சூழ்ந்து கொ

ண்டனை என்றவாறு—இகமேவருமென்பதற்குகாரணம். (ஆத்மபோதம) இப்பவமதனிலீட்டு மிருவினைப்பயனளி த்தல்-எப்பவத் தென்னுண்மையிதயமே யெண்ணனன் றோ-வொப்பம விதைக்கெளிகா லுடன்பல னளித்தல் போல, விப்பவமீட்டுபொவ மிம்மையே யளிக்குமன்றே-என் றதனுற்காண்க.

அ

அ-கை. மைந்தனுறுந் துன்பத்தைதந்தை நோக்கி வருந்தமுறுகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தன்புத்திர நேயம் விடாமையினாற்
றவறுற்ற விலற்பெறு தந்தையுளந்
துன்புற்றினி யென்னைகொலோ புகல்வன்
றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே.

க-று. மைந்தன்மீ தன்பால்மனந்தளர்ந்தின்றோன்
இந்நோய்தணிப்பான் றிரிந்தனனென்றது.

இ-ள். (தவறுற்றவிலற் பெறுதந்தை) குற்றமானவி னைபொருந்திய சசிவர்ணனைப்பெற்ற தந்தையாகியசாந்த சீலன் (தன்புத்திரநேயம் விடாமையினால்) தனது புத்தி ரன் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு நீங்காமையினால் (பு கல்வன் றுயர்தீர்வகை யினியென்னையென்று) நமதுபுத் திரனடைந்த துன்ப நீங்குதற்கு மார்க்கமினி நாம் செய் யவேண்டிய தென்னவென்று (உளந்துன் புற்றுச்சுழன் றனன்) மனதுக்கங்கொண்டு அலைந்துதிரிந்தனன் என் றவாறு.—கொல்-ஓ-ஏ-அசை- (இதற்கு காரணம்- சிகம் பரபுராணம் தன்மகன் (குலிசம்) கன்னியின்றருள் சேயி னெய்கடவிர்ப்புபிற ... மைந்தனுக்குறு வினை யினுடைய ... வினை

க்குமாறெவனெங்ஙனென்ன விடுத்தவன்-இன்னந்நொந் து இரிந்துழன் றுயர் இல்லையெல்லை செறிந்தனன்-என்பத னாற்காண்க. ௧௧

அ-கை. தந்தை துயருற்றலையினுந் தனயன்வெ றுத் துரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. ஒன்றாலும் வினைத்துயர் துய்ப்பதலா
லொழிவிக்கு முபாய முனக்கிலதே
யென்றாலு மொழிந்திவ னன்புவிடா
திவனைக்கொ டுழன்றன னெங்கனுமே.

க-து. மைந்தன் வெறுத்துரை வழங்கினுமன்பினாற்
றந்தைவெறுத்திடா துழன்றனனென்றது.

இ-ள். வினைத்துயர் துய்ப்பதலாய்) சிவஞானன் தன் பிதாவைப்பார்த்து ஐயனேயான் செய்தவினையினால் வ ருந்துன்பத்தை யானேயநுபவித்துத் தீர்க்கவேண்டிய தாகவிருக்கின்றதே யல்லாமல் ஒன்றாலுமொழிவிக்குமு பாய முனக்கிலதே யென்றாலும் மணிமந்திர மருந்துக ளொன்றிலும் இவ்வியாதியை நீக்குவிக்கும் உபாயம் உ னக்கில்லாமற் போய்விட்டதேயென்று புத்திரன் வெறு ப்படைந்து சொல்லினும் (இவனன்பு மொழிந்து விடா திவனைக் கொடுழன்றன னெங்கனுமே) இந்த பிதாவான வன் புத்திரவாஞ்சைவிட்டொழியாமல் இந்தச் சிவஞா னனை யெடுத்துக்கொண்டு உழன்று திரிந்தனனெந்தவி டத்தும் என்றவாறு.—(தந்தைவெறாப் பின்மைக்கு உ தாரணம்) (பிரமகீதை) மைந்தரிட்டிய தீவினைபலனை னு மனந்தனிற்கோடாமற் சிந்தைதமீ தளிகூர்ந்தைம்பரி ந்து தன்சேயினைப்பாராட்டுந்-தந்தையாயன்பு தாங்கெ

னையாண்டருடந்திடச் சுடர்போல-வந்ததேசிக வடிவமே யெனமணி மலரடி யினிற்றாழ்ந்தான்-என்பதனுற்காண்க.

அ-கை- இப்படிவெறுத் துரைக்கின்ற புத்திரனை முதுகிலெடுத்துவரும் பிதாவைக்கண்டு ஒருமாதவனுரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒருமாதவன்மற் றிவன்வேதனைகண்
டொழிவற் றுளவொன்றை யுளத்துணரும்
பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே
பரமௌடத மென்று பகர்ந்தனனே,

கரு. மற்றொருமா னிவைநோக்கி மெய்ஞ்ஞானிகள்
ஒற்றிடல்மருந்தென் றுரைத்த துரைத்தது.

இ-ள். (ஒருமாதவன்மற்றிவன்வேதனைகண்டு) மேலாய தவத்தினையுடைய ஓர் முனிவர் பிதாவெடுத்துவருகிற புத்திரன் துன்பத்தைநோக்கி-வாரீர் வேதியரே (ஒழிவற்றுளவொன்றை யுளத்துணரும்) யாவுமொழிந்த விடத்துள்ள விரண்டற்ற பிரமத்தை அறிவென்றறிந்த (பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே) பரமேதாகுகின்ற ஞானிகளினது கிருபாநோக்கம் இவன்மீது பொருந்துதலே (பரமௌடதமென்று பகர்ந்தனன்) அரியமருந்தென்று சொற்றனர்-எ-று.

அ-கை. இத்தமாதவரே அந்தப் பரஞானிவாசஞ்செய்தருளிய ஸ்தானமும் அவரது திருநாமமுமேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. தானந்தமிலா தகனைத் தருவான்
சந்திச்சுரமென்று மிடந்தனில்வாழ்
மானந்திபராயண னென்பவனின்
மைந்தர்க்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே.

கரு. சந்ததஞ் சந்திச்சுரத்தினில்வாழ்தற்பரன்
நந்திபராயணர் மருந்தென நவின்றது.

இ-ள். சந்திச்சுர மெனனு (மிடந்தனில்வாழ் சந்திச்சுரமென்னும் பெயரினையுடைய தலத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற தானந்தயிலா ததனைத்தருவான் (தனைக்கோர் மூடிவில்லாத பொருளுக்கொப்பானவராகிய) மான்நீதிபராயணனென்பவன் மகிமை மிகுந்த நந்திபராயணரெனனுந் திருநாமத்தையுடையவர் (நின்னைந்தற்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே) உன்புத்திரனைப்பொருந்திய நோய்க்கு மருந்தென்று சொல்லுயருளினரென்றவாறு. ௰௨

அ-கை. அந்தமாதவர் மொழியைக் குருமொழியாகக்கொண்ட இந்தவேதியராகியசாந்தசீலன் செய்கையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. மூடியாவுபதேச மிதென்றவனும்
முனிவன்பதமெய்தி மொழிந்தனனிக்
கொடியான்வெருவாது குயிற்றியநோய்
கூறற்கரிதாய கொடுந்தொழிலே.

க-து. அவ்வுரைபெற்றவ் வருண்முனி பதமடைந்
திவ்வினையன்வினை யியம்பரி தென்றது.

இ-ள். (மூடியாவுபதேச மிதென்றவனும்) நிலைபெற்றவுபதேசமாகும் இம்மாதவனுரையென்று அந்தவேதியனாகிய ஞானசாந்தசீலன் (முனிவன்பதமெய்தி) நந்திபராயணஸ்வாமிகளிருக்குந்தானத்தை அடைந்து அவரதுசந்நிதிக்சசிவர்ணனை நிறுத்தித்தான்வந்தனஞ்செய்து (இக்கொடியான் வெருவாதுகுயிற்றிய நோய்) ஸ்வாமி இந்தப்பொல்லாங்கினையுடையவன் மூற்பவத்தில் பயமற்றுச் செய்துகொண்டுவந்ததுன்பத்தை (கூறற்கரிதாயகொடுங்கொழிலெனமொழிந்தனன்) சொல்லுதற்கரிதாகிய பொல்

லாதசெய்கையென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனரென்றவாறு—(இதற்குதாரணம்) உபதேசவிளக்கம உன்னருங் கொடி யோரினுயர்ந்தவன் றன்னியற்கைதனை யித்தாரத லத்-இன்னனவாறென் றியாவர்க்குமாதவ-முன்னரன்பின் மொழிதிடமில்லையால்-என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. பின்னருஞ் சாந்தசீலன்விண்ணப்பஞ்செய்கின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. ஈங்குன் றிருமுன் பகரும்படியோ
இவனெய்திய தீவினை யென்ன வெலாம்
நீங்கும்படி தன்னனு பூதியினால்
நிகழும்விழிவைத் தனனிமலனே.

௧-று, பின்னவன் வினையிவன் பேசரிதென மூனி
தன்விழியால் வினை தகர்த்த துரைத்தது.

இ-ள். (இவனெய்திய தீங்குன்றிருமுன் பகரும்படியோவென்ன) அடியேன் புத்திரனாகிய இவனடைந்திருக்கின்ற பாவத்தைத் தேவரீர் சந்நிதிமுன்பாகவிண்ணப்பஞ்செய்யத் தக்க தன்றென்று விணணப்பஞ்செய்ய (நின்மலன்றன் னனுபூதியினா னிகழும்விழி வினையெல்லாநீங்கும்படி வைத்தனன்) மலரகிதராகிய நந்திபராயண ஸ்வாமிகள் தமது ஸ்வானுபூதியிலே விளங்குகின்ற கிருபாநோக்கத்தினாலே சசிவர்ணன் பாவங்களெல்லாம் நீங்கும்படி மஸ்தகாதிபாதாந்தம்பார்த்தருளினாரென்றவாறு.

அ-கை. திருக்கண் வைத்தமாத்திரத்தில் அவனடைந்த பெருமையை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. கணியாதபவக் கடிவானதிருக்
கண்வைத்தலும்விட் டனகாதகடும்
பிணியாவையுநல் லபிதாவிறைதாள்
பேணிப் பணியென்று பெயர்ந்தனனே.

க-து, பாதகமெலாமுனி பார்வையிலேகவுந்
தாதைதிருவடி தாழ்ந்திரென்றகன்றது.

இ-ள். (திருக்கண்வைத்தலுங் கணியாத பவக்கடுவோனகாது கடும்பிணியானவையும் விட்டன) நந்திபராயணஸ்வாமிகள் தமதுகிருபாநேத்திரத்தைச் சசிவர்ணன்மேல் வைக்கவும் பிறவிகடோறுங் கட்டுப்பட்டு அளவுபடாதிருந்ததுஞ்சினுங் கொடியதாய்மோதுகின்ற வினைகள் யாவும் விடுபட்டன (நல்லவிறைதாள்பேணிப் பணியென்றுபெயர்ந்தனன்பிதா) நன்மைமிகுந்த குருஸ்வாமிகளது திருவடியில் உண்மைபொருந்தப் பணிவிடை செய்துகொண்டிரு நீயென்றுரைத்துப் போயினார் பிதாவென்றவாறு. ௰௫

அ-கை. பிதாவகன்றபின் சசிவர்ணன்குருவுக்குப்பணிவிடை செய்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. இடனே முதலாக வுவந்திறையோன்
ஏவும் பணிசெய் திவனுஞ் சிலநாள்
உடனே யிவனத் திருமேனி தனக்
குரியானெனவுற் றனனும்பனே.

க-து. ஏவுமுன்பணியெலா மிவன்புரிந் திறைவிழி
காவல்செய்யிமையெனக் காத்தனனென்றது.

இ-ள். (இடனே முதலாக விறையோனேவும் பணியினையுவந்துசெய்து) ஆசாரியார் ஆகாயமுதலியவிடங்களிலேயினும் அப்பணிவிடையைச்சசிவர்ணனவன் அடியேற்குக் கிடைத்ததேயென்று மனமகிழ்ந்தவுடன்செய்து (இவனுஞ் சிலநாளுடனேயத்திருமேனிதனக் குரியானெனவுற்றனனும்பனே) சசிவர்ணனுஞ் சிலகாலம் ஆசாரியரைப்பிரியாமல் அவரது திருமேனிக்குரியவனாக

இருத்தனன் ஆசாரிடத்து-எ-று — (மாணாக்கன்பக்குவத்திற்கு உதாரணம் (ஒழிவிலொடுக்கம்) வெண்பா உடற்குயிர்போற் கட்கிமைபோ லூசிநூலொத்து- விடற்புலி தீ பாம்பினில் வீழ்வார்க்காஞ்-சுடர்ச்சுடினும் வாழைக் காகாவேலி மட்கத்துக்காகாவா றேழைக்காகாதேயிது-என்பதனுங் காண்க.

௰௬

அ-கை. மேல் ஆசாரியர்க்குப் பணிவிடைசெய்தபுண்ணியத்தினாலே சீஷனுக்குண்டாகிய பரிபாகத்தையருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. நன்றாய் முனிதாள் வழிபாடதனால்
நானாவிதமான பிறப்பினைவிட்
டொன்றாகிய வீடுணருத்தமர்கட்
குளசாதனநான்கு முதித்தனவே.

க-து. நாதனைப்பணிப்பயனற்கருத்தொன்றுணர்
சாதன சதுட்டயஞ்சார்ந்த துரைத்தது.

இ-ள். (முனிதாணன்றாய் வழிபாடதனால்) ஆசாரியர் திருவடிகளில் மாணாக்கனாகிய சிவஞானன் உண்மையாகப் பணிவிடைசெய்து வருகின்ற புண்ணியபலத்தினாலே பரிபாகமிகுந்து (நானாவிதமான பிறப்பினைவிட்டு) பலபலவிதமாகவருகின்ற ஜநநமரணங்களை நீங்கி (ஒன்றாகிய வீடுணருத்தமர்கட்-குளசாதன நான்குமுதித்தனவே) பரசாயுச்சிய வீட்டினைப்பெறக்கருதும் அதிதீவிர தர பரிபாகருக் குண்டாகின்ற சாதனசதுட்டயத்தின் அருத்தம் இவனுக்குத்தோன்றியது என்றவாறு — நானாவிதமானபிறப்பாவது நால்வகைத்தோற்றம்-எழுவகைப்பிறப்பு - எண்பத்துநாலுஇலட்சம்-சீவராசிகள்-அவையாவன- டை-

முட்டை-நிலம்-வியர்வை இவைநால்வகைத்தோற்றம் - தேவர் மக்கள்-விலங்கு-புள் ஊர்வன-நீர்வாழ்வன-தாவரம்-இவை எழுவகைப்பிறப்பாம் தேவர்பதினாலுலட்சம்-மக்கள் ஒன்பதுலட்சம்-விலங்கு பத்து லட்சம் புள்-பத்துலட்சம் ஊர்வபதினொரு லட்சம்-நீர்வாழ்வன பத்துலட்சம்-தாபரம் இருபது லட்சம்-ஆக-அ௰ச·லட்சம் ஜீவராசிகளாம். எ௰

அ-கை. மற்றுஞ்சசிவர்ணன்றனதுகுறையை ஆசாரியர் சந்நிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டுவணங்கியது மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. முனிவன்றிருமுன் புளதன்குறைதான்
மொழிவன் சிலவஞ்சலி குஞ்சியதாய்
பனிவந் திருகண்கள் பதங்களிலே
பலகால் வலம்வந்து பணிந்தனனே.

க-து. அன்புடன் குரவனடி தொழு தேத்தியே
தன்குறை புகல்வான சார்ந்தன னென்றது.

இ-ள். (முனிவன்றிருமுன்பு) தேசிகரது அழகியசந்நிதியில் (தன்குறைபுளதை) தனதுகுறையுண்டானதைதான்சிலமொழிவான் சிலவிண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டு (அஞ்சலிகுஞ்சியதாய்) சிரமீதெடுத்த அஞ்சலியத்தனாக (பனிவந்திருகண்கள்) இரண்டுகண்களினும் ஆனந்தபாஷ்பந் தாரைதாரையா யொழுக (பலகால்வலம்வந்து) பலதரம்பிரதக்ஷணஞ்செய்து (பதங்களிற்பணிந்தனன்) இரண்டுதிருவடிகளில் வணங்கினான்-எ-று—தான்சாரியை.

அ-கை. மற்றும் ஆசாரியர்வினவ சீடன்குறிப்பினை யறிவித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. அருளோவடிவா கியமாமுனிதான்
அறியாதவர்போல வழங்கவரும்

பொருளேதென மைந்தனடுங்கின னிப்
பொல்லாத பவப்புணரிக் கெனவே

க-து. அருட்குரு வறியர்போல வினவலும்
திருப்பதம் வணங்கிச் சீடனுரைத்தது.

இ-ள் [அருளேவடிவாகியமாமுனை] கிருபையேதிருமேனியாகக்கொண்டருளியநந்திபராயணஸ்வாமிகள் [தானறியாதவர்போல வழுங்கலுறும் பொருளேதென] சகலமுந் தாமறிந்திருந்தும் அறியாதவரைப்போல சசிவர்ணனைப்பார்த்து நீதுன்பமுற்று இரங்குகின்ற அர்த்தமேதென்ன. (மைந்தன்பொல்லாதபவப்புணரிக்கு நடுங்கினனென்ன) சற்புத்திரனாகிய சசிவர்ணன் துன்பமாகிய பிறவிக்கடலைக் கடப்பதெப்படியென்று நடுங்குகின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய என்றவாறு — [பிறப்பிற் கஞ்சியதற்குதாரணம்- திருவாசகம்] வாழ்த்துவதும்வானவர்கடாம்வாழ்வான் மனநின்பாற் - றாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந்தொழவேண்டி- சூழ்த்துமதுகரமுரலுந் தோராயை நாயடியேன் பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே-என்பதனாற்காண்க. ௰௬

ஆ-கை. மற்றும் ஆசாரியர் சீஷனுக்குப்பிறவிக்கடலின் பெருமையை திருவாய்மலருகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. வெருவும்பிறவிக் கடல்விஸ்தாரமென்
வேதாகம கீதை விளம்புமதைக்
குருவுந் தனதன்பன் மனத்தளவிற்
கொளுமாறு தொகுத்திவை கூறிடுமே

க-து. பவக்கடறனக்குப் பயந்திடுசீடன்
உவப்பவேதார்த்த முரைக்குது மென்றது-

இ-ள். [குருவும்] ஆசாரியராகிய நந்திபராயணஸ்வாமிகளும் [தனதன்பன் வெருவும்வித்தாரப் பிறவிக்கடல்] தமதிடத்தில் அன்பினையுடையசிஷராகிய சிவஞானவன்! விஸ்தாரமாகியசநநசாகரத்திற்குபயங்காத்தை யடைகின்றனனென்று (மனத்தளவிற்கொளுமாறு) அவன் மனமெவ்வளவுகொள்ளுமோ அவ்வளவு பொருந்தும்படிக்கு (மூன் வேதாகமகீதைவிளம்புமவை) ஆதியிலுண்டாகிய வேதங்கள் ஆகமங்கள் கீதைகள் கூறிய அருத்தங்களை யெல்லாம் (தொகுத்திவைகூறிடும்) ஒன்றாகத்திரட்டி இவைகளைச்சொல்லத் தொடங்கினுனென்றவாறு — கீதையென்றது சிவகீதை பகவத்கீதையெனவறிக - வித்தாரமென்பது வித்தரமென்று விகாரமாயிற்று - உய

அ-கை. சநநசாகரத்தி னியல்பை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. மரணபவங்க ளானபுனலையுடையது
மதியைவிழுங்கு காமவரவுபெரியது
கரணவொழுங்கறுத விடையவினை நூர்
கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே-

க-து. பிறப்புமிறப்பும் பெருகிய புனலிற்
சிறப்புளவிடையமே செங்கென்றுரைத்தது.

இ-ள். (மரணபவங்களானபுனலையுடையது) இறப்புப் பிறப்பாகிய நீரையுடைத்தா யிருக்கின்றது (மதியைவிழுங்குகாமவரவுபெரியது அறிவாகிய சந்திரனை இரையாக விழுங்கும் ஆசையாகின்றசர்பங்களைமிகவுமுடையது கரணவொழுங்கறுதவிடையவினை நூர் கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே) விடையமாகிய வாகாரங்களைப்

பொசித்துக்கொண்டுகரணமாகிய மீன்கூட்டங்கள் ஒழுங்
காக மிகவும்பரளவிருக்கின்றது என்றவாறு. உக

கவி. பெருமிதமென்றுகூறுபெருமை யுடையது
பிணிகளொனுங் கெடாத புலவு கமழ்வது
வருமிடரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே.

க-து. துன்பின்றலைநோய் சொல்புலால்வஞ்சமீன்
இன்பம் பெருக்குறு மிப்பவமென்றது.

இ-ள். (பெருமிதமென்றுகூறு பெருமையுடையது(க ளிப்பென்று சொல்லும் பெருக்கை யுடையதுபிணிகளொ னுங் கெடாத புலவுகமழ்வது) கெடாதபிணிகளா லுண் டாகிய புலால் நாற்றத்தை யுடையது (வருமிடரின்பமா ன திரைகள்பொருவது வந்துகொண்டே யிருக்கு மின்ப துன்பமான அலைகள்மோதவிருக்கின்றது மனமெனும்வ ஞ்சராஜமகரமுறைவதே) மனமென்றுசொல்லும் வஞ்ச னைக்குரிய திமிங்கிலகிலமாகிய இராஜமீனுறையத் தக்கது எ-று. உஉ

கவி. அளவிலகந்தை யாமை யபரி மிதமுள
அறிவில் நிறைந்த வாழமறிய வரியது
களவு நெருங்கியூரு மலவ னுடையது
கலக விடங்கமேவு கிருமி நெளிவதே.

க-து. அகந்தையாமை யாழ மறிவின்மை நெருங்கு
புதுகளவு கலகப் புழுவென் றுரைத்தது.

இ-ள். அளவிலகந்தையாமையபரிமிதமுள அளவுக் கடங்காத அகங்காரமென்னும் அநேகம் ஆமைகளை யுடைய து அறிவினிறைந்தவாழமறியவரியது) நிறைந்த அறிவின் மையினது ஆழமறியவரிதாயிருக்கின்றது (களவுநெருங் கி யூருமலவனுடையது) அடர்ந்துவிஸ்தாரமாய்த் தவழ்

கின்ற (சுரவாகிய நன்றிகளையுடையது (கலைகவிடங்கமே வுகிருமிசெளிவதே) பொருந்தியகலைகந் செய்யத்தக்க ஆண்மையாகியபுழுக்கள்செளியத்தக்கது என்றவாறு உ௬

கவி. துகளெனு நன்கிலாத் துரைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையையகழ்வது
மகளிரெனுங் கவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்ச கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை யென்னுரைச் சுழற்களை
மங்கியகோப வடவையுன் டென்றது.

இ-ள். துகளெனு நன்கிலாத துரைகடருவது அனுவளவும் நன்மையில்லாதபொல்லாங்குகளையே துரைகளாகத் தருவது துறவெனுமின்பமான கரையையகழ்வது) விடுலெயன்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது (மகளிரெனுங்கவாவலியசுழியது பெண்ணாசை யென்னுங் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சகோபவடவையெரிவதே) இயமனும் பயப்படும் படியான கோபமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று. உ௭

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெழுபவ (?)
வுததிவிளம்பயால குலகிலமிதுவே (?)

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல துறைதுறை
யாகிய பலக்கட லீச்சரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அச்சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடையது (விவிதமனந்தமான துறையையுடையது பலபல விதமான வைகலின் துறையையுடையது) ஒருவர்க

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலுங் கடந்துபோகத்தக்க யுக்தியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசங் கசாகரமானது விளம்பயாவருலகிலறிஞரே) அந்தசங்க சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்க ள் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்களென்றவாறு. ()

அ-கை. மாணபவங்களென்ற செய்யுட்டொடங்கி வெருவருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீறாக ஐந்துசெய்யு ளாலும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வ கைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவ ரென்று அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீளுமலைவ மதிகொடு
பொருசமயங்க ளாறுழறிய விழுமதி
லறிவழிவொன்றிலாத பொருளிதெனவுள
அனுபவங்க மேலுமறிஞ ரகல்வரே.

க-ஆ. அறிவெனுங் கலத்தி லாரோகணித்தகல்
பிறவிவே ரறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசெ ன்று மீளுமலைவமதிகொடு) சுரோத்ராதி ஞானேந்த்ரிய மின் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதுமாகி வரு த்தப்படும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறுழ றியவிழும் (தர்க்கவாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டுவிழுவர்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அ ழிவொன்றில்லாத பொருளிதென) அவிநாசியமென்பதி ல்லாத வொன்றாகியபொருளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உள வனுபவங்கமேலுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அ னுபோகமென்னுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

கின்ற (சுரவாகிய நன்டுகளையுடையது (கலகவிடங்கமே வுகிருமிகெளிவதே) பொருந்தியகலகஞ் செய்யத்தக்க ஆண்மையாகியபுழுக்கள்நெளியத்தக்கது என்றவாறு உக

கவி. துகளெனு நன்கிலாத துரைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையையகழ்வது
மகளிரொனுங் கவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை பென்னுரைச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுண் டென்றது.

இ-ள். துகளெனுநன்கிலாதநுரைகடருவது அணுவளவும் நன்மையில்லாதபொல்லாங்குகளையே நுரைகளாகத் தருவதுதுறவெனுமின்பமான கரையையகழ்வது) விடுதலை யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது (மகளிரொனுக்கவாவலியசுழியது பெண்ணாசை யென்னுங் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சகோபவடவையெரிவதேஇயமனும் பயப்படும் படியான கோபமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று. உச

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெழுபல
வுததியினம்பரவ ருலகிலரிதரோ.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைதுறை
யாகிய பலக்கட லீங்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அச்சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடையது (விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது பலபல விதமானதுறைகளையுமுடையது (ஒருவர்க

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலும் கடந்துபோகத்தக்க யுத்தியில்லை (எழுபவயுக்தி) இந்த எழுவகையாகிய ஜநன சாகரமானது விளம்பயாவருமகிலறிஞரே) அந்தச்ஜந சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞாக ள் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்க ளென்றவாறு. ()

அ-கை. மரணபவங்களென்ற செய்யுட்டொடங்கி வெருவருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீறாக ஐந்துசெய்யு ளாலும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வ கைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவ சென்று அநுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதிகொடு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழியொன்றிலாத பொருளிதெனவுண
அநுபவங்க மேறுமறிஞ ரகலவரே.

க-து. அறிவெனும் கலத்தி லாரோகணித்தால்
பிறவிவே ரறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அக்கப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசெ ன்று மீளுமவலமதிகொடு) சுரோத்ராதி ஞானேந்திரிய ங்கள் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதும் கிலே சப்பட்டபுத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறு மூ றியவிழும் (தர்க்கவாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டுவிழுவர்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அ ழிவொன்றில்லாத பொருளிதென) அனித்தியமென்பதி ல்லாத வொன்றாகிய பொருளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உண அநுபவங்கமேறுமறிஞகலவரே) உண்டாகின்ற அ நுபவக்கப்பலேறுங் கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

இன்ற (காவாகிய நண்டுகளையுடையது (கலகவிடங்கமே வுகிருமிகெளிவதே) பொருந்தியகலகஞ் செய்யத்தக்க ஆண்மையாகியபுழுக்கள்நெளியத்தக்கது என்றவாறு உக.

கவி. துகளெனு நன்கிலாத நுரைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையையகழ்வது
மகளிரெனுந் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாநுரை பெண்ணுரைச் சுழந்தனை
மஞ்சியகோப வடவையுண் டென்றது.

இ-ள். துகளெனுநன்கிலாதநுரைகடருவது அணுவளவும் நன்மையில்லாதபொல்லாங்குகளையே நுரைகளாகத் தருவதுதுறவெனுமின்பமான கரையையகழ்வது) விடுதலெ யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது (மகளிரெனுந்தவாவலியசுழியது பெண்ணுமச யென்னுங் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சகோபவடவையெரிவதே இயமனும் பயப்படும் படியான கோபமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று. உச

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெமுபல
வுதவிளம்பயாவ ருலகிலதிருமே.

க-து. போகமா முதலையும் புக்கபல முறைதுறை
யாகிய பலக்கட லீக்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அச்சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடையது (விவிதமனந்தமான துறையையுடையது பலபல விதமான துறைகளை யுடையது (ஒருவர்க

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலுங் கடந்துபோகத்தக்க யுக்தியில்லை (எழுபுலவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசங்க சாகரமானது விளம்பயாவருலகிலுமிருநரே) அந்தசங்க சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்கள் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்க ளென்றவாறு. ()

அ-கை. மாணபவங்களென்ற செய்யுட்டொடங்கி வெருவருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீறாக ஐந்துசெய்யுளாலும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வகைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவரென்று அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

௩௯. பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதிசேரு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழியொன்றிலாத பொருளிதெனவுள
அனுபவங்க ளேறுமறிஞ ரகல்வரே.

க-து. அறிவெனுங் கலத்திரையேரகணித்தரல்
பிறவிவே ராறந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசென்று மீளுமவலமதிகொடு) சுரோத்ராதி ஞானேந்திரியங்களாற்கூறான செல்கின்றதும் வருகின்றதுமாகி வருத்தப்படும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறுமூறியவிழும் (தர்க்கவாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டுவிழுவர்கள் அறிவு ஞானத்தினும் (அறிவொன்றில்லாத பொருளிதென) அனித்தியமெனபதில்லாத வொன்றாகியபொருளிதுவென்கின்ற நிச்சயம் (உளவனுபவங்கமேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அனுபோகமென்னுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

இ-ள். [குருவும்] ஆசாரியராகிய நந்திபராயணஸ்வாமிகளும் [தனதன்பன் வெருவும்விக்ராப் பிறவிக்கடல்] தமதிடத்தில் அன்பினையுடையசீஷனாகிய சசிவர்ணனானவன்! விஸ்தாரமாகியசநநசாகரத்திற்குப்பயங்காத்தை யடைகின்றனனென்று (மனத்துளவிற்கொளுமாறு) அவன் மனமெவ்வளவுகொள்ளுமோ அவ்வளவு பொருந்தும்படிக்கு (மூன் வேதாகமகீதைவிளம்புமவை) ஆதியிலுண்டாகிய வேதங்கள் ஆகமங்கள் கீதைகள் கூறிய அருத்தங்களையெல்லாம் (தொகுத்திவைகூறிடும் ஒன்றாகத்திரட்டி-இவைகளைச்சொல்லத் தொடங்கினுரென்றவாறு— கீதையென்றதுசிவகீதை பகவற்கீதையென்றிக - விஸ்தாரமென்பது வித்தரமென்று விகாரமாயிற்று- ௨௰

அ-கை. சநநசாகரத்தினியல்பை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

௧௩. மரணபவங்க ளானபுனலையுடையது
மதியைவிழுங்கு காமவரவுபெரியது
கரணவொழுங்கறு விடையவினை நூர்
கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே.

க-து. பிறப்புமிறப்பும் பெருகிய புனலிற்
சிறப்புளவிடையமே செங்கென்றுரைத்தது.

இ-ள். (மரணபவங்களானபுனலையுடையது) இறப்புப்பிறப்பாகிய நீரையுடைத்தாயிருக்கின்றது (மதியைவிழுங்குகாமவரவுபெரியது அறிவாகிய சந்திரனை இரையாக விழுங்கும் ஆசையாகின்றசற்பங்களைமிகவுமுடையது (கரணவொழுங்கறுதவிடையவினைநூர் கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே) விடையமாகிய வாகாரங்களைப்

பொசித்துக்கொண்டுகரணமாகிய மீன்கூட்டங்கள் ஒழுங்காக மிகவும்புரளவிருக்கின்றது என்றவாறு. உக

கவி. பெருமிதமென்றுகூறு பெருமை யுடையது
பிணிகளொனும் கெடாத புலவு கமழுவது
வருமிடரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே.

கு-து. துன்பின்றலைநோய் சொல்புலால்வஞ்சமீன்
இன்பம் பெருக்குறு மிப்பவமென்றது.

இ-ள். (பெருமிதமென்றுகூறு பெருமையுடையது(களிப்பென்று சொல்லும் பெருக்கை யுடையது(பிணிகளொனும் கெடாத புலவுகமழ்வது) கெடாதபிணிகளாலுண்டாகிய புலால் நாற்றத்தை யுடையது (வருமிடரின்பமான திரைகள்பொருவது வந்துகொண்டே யிருக்கு மின்பதுன்பமான அலைகள்மோதவிருக்கின்றது மனமெனும்வஞ்சராஜமகரமுறைவதே) மனமென்றுசொல்லும் வஞ்சனைக்குரிய திமிங்கிலகிலமாகிய இராஜமீனுறையத் தக்கது என்-று. உஉ

கவி. அளவிலகங்கை யாமை யபரி மிதமுள
அறிவில் நிறைந்த வாழமறிய வரியது
களவு நெருங்கியூரு மலவை யுடையது
கலக விடங்கமேவு கிருமி நெளிவதே.

கு-து. அகங்காரமையாழ மறிவின்மை நெருண்டு
புகுகளவு கலகப் புழுவென்றுரைத்தது.

இ-ள். அளவிலகங்கையாமையபரிமிதமுள அளவுக்கடங்காத அங்காரமென்னும் அநேகம் ஆமைகளையுடையது அறிவினிறைந்தவாழமரியவரியது) நிறைந்த அறிவின்மையினது ஆழமறியவரிதாயிருக்கின்றது (களவுநெருங்கி யூருமலவையுடையது) அடர்ந்தவிஸ்காரமாய்த் தவழ்

கின்ற (கரவாகிய நன்றிகளையுடையது (கலகவிடங்கமே வுகிருமிசெளிவதே) பொருந்தியகலைகடுஞ் செய்யத்தக்க ஆண்மையாகியபுழுக்கள்நெளியத்தக்கது என்றவாறு. உ௫

கவி. துகளொனு நன்கிலாத நரைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையையகழ்வது
மகளிரெனுங் கவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்ச கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை யெண்ணரைச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுள தென்றது.

இ-ள். துகளெனு நன்கிலாத நரைகடருவது அனுவளவும் நன்மையில்லாதபொல்லாங்குகளையே நரைகளாகத் தருவது துறவெனுமின்பமான கரையையகழ்வது) விடுதலே யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது (மகளிரெனுங்கவாவலியசுழியது பெண்ணாசை யென்னுங் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சகோபவடவையெரிவதே) யமனும் பயப்படும் படியான கோபமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று. உ௬

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவரடங்கு போக விரகிலெழுபவ
வுததியினம்பயாவ ருலகிலறிஞரே.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைதுறை
யாகிய பலக்கட னிக்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அச்சம் வரச்செய்யுந் செல்வமாகிய முதலையையுடையது (விவிதமனந்தமான துறையையுடையது பலபல விதங்களான துறைகளை யுடையது) (ஒருவர்க

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலுங் கடந்துபோகத்தக்க புத்தியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசங் கு சாகரமானது விளம்பயாவருலகிலறிஞரே) அந்தசங சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்கள் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்களென்றவாறு. ()

அ-கை. மாணபவங்களென்ற செய்யுட்டொடங்கி வெருவருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீறாக ஐந்துசெய்யுளானும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வகைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவரென்று அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதிகொடு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழிவொன்றிலாத பொருளிதெனவுள
அனுபவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரே.

க-ஆ. அறிவெனுங் கலத்தி லாரோகணித்தால்
பிறவிவே ரறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலிற் பொறிவழிசென்று மீளுமவலமதிகொடு) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறியின் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதுமாகி வருந்தப்படும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறு முறியவிழும் (தர்க்கவாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டுவிழுமவர்கள் அறிவு ஞானத்திலும் (அழிவொன்றில்லாத பொருளிதென) அனித்தியமென்பதில்லாத வொன்றாகியபொருளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உளவனுபவங்கமேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அனுபோகமென்னுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

கின்ற (கரவாகிய நண்டுகளையுடையது (கலைகளிடங்கமே
வுகிருமிதெளிவதே) பொருந்தியகலகந் செய்யத்தக்க ஆ
ண்மையாகியபுழுக்கள்நெளியத்தக்கது என்றவாறு உரு

கவி. துகளெனு நண்கிலாத நுரைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையையகழ்வது
மகளிரெனுங் கவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்சு கோபவடலை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை பெண்ணாறாச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுண் டென்றது.

இ-ள். துகளெனு நன்கிலாத நுரைகடருவது அறுவள
வும் நன்மையில்லாதபொல்லாங்குகளையே நுரைகளாகத்
தருவது துறவெனுமின்பமான கரையையகழ்வது) விடுத
லே யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது
(மகளிரெனுங்கவாவலியசுழியது பெண்ணாசை யென்னு
ங் கெடாத வலியசுழலிளையுடையது மறலியுமஞ்சமே
பவடலையெரிவதே) யமனும் பயப்படும் படியான கே
பமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று. உச

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெழுபவ
வுததிவிளம்பயால குலகிலதிருமே.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைத்துறை
யாகிய பவக்கட லீக்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அ
சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடை
யது (விவிதமனந்தமான துறையையுடையது) பல
பல விதங்களான துறைகளை யுடையது (ஒருவர்

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலும் கடந்துபோகத்தக்க யுக்தியில்லை (எழுபவயுக்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசங் க சாகரமானது வினம்பயா வருலகிலதிருமே) அந்தசங்க சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்க ள் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்க ளென்றவாறு. ()

அ-கை. மானபவங்களென்ற செய்யுட்டொடக்கி வெருவருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீறாக ஐந்துசெய்யு ளாலும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வ கைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவ ரென்று அனுக்கிரகிக்கதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதிகொளு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழிவொன்றிலாத பொருளிதெனவுண
அநுபவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரே.

க-து. அறிவெனுங் கலத்தி லாரோகணித்தால்
பிறவிவே ராறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதின் அந்தப்பிறவிக்கடலின் பொறிவழிசெ ன்று மீளுமவலமதிகொடு) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறி யின் மார்க்கமாகச் சென்றுதாம் வருகின்றதுமாகி வரு த்தப்படும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறுமு றியவிழும் (தர்க்கவாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டுவிழுமவர்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அ றிவொன்றில்லாத பொருளிதென) அவித்தியமென்பதி ல்லாத வொன்றேயபொருளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உண வநுபவங்கமேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அ னுபோகமென்னுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

ழிக் கடலைக்கடப்பார்க ளென்றவாறு — தர்க்க சமயம் ஆ
றுவை-உலகாயதம் பௌத்தம்-சமணம்-மீமாஞ்சை - பா
ஞ்சராத்ரம்-பாட்டா சாரியம்-எனவறிக (பிறக்கடல் கட
ப்பதற்குகாரணம் (திருவள்ளுவநாயனார் குறள்) பிறவிப்
பெருங்கடனீந்துவர் நீந்தா ரிறைவனடிசேராதவர்.) என்
றும்—(அநுபவசாரவெண்பா) அறிவுமரக்கலத்தி லே
ரசகணித்தால்-பிறவிக்கடலைப்பிரித்துத் துறையாம்
திறவா வழிக்குரிய பேரின்பவீட்டில் உறவாகவைக்குமு
கந்து என்பதனாற்காண்க.

ஆ-கை. இத்தன்மையை யுடைய பிறவிக் கடலைக் கடப்ப தெப்படியென்று பயந்த சீடனை நோக்கிக் குரு அநுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

௪௫. புணரி கடந்துபோக விரகிலையெனமொழி
பொருது புலம்பியாவி புலம்பலை ளிறுமுனம்
உணர்வெனும் வங்கமேறுமறிஞ ரகல்லவிரன்
துறையை வழங்கிநாதனு வகையருளமே.

க-து. உயிரது முன்பலக்கடப்பதே வென்பவன்
மயலற வறிவினல் மாற்றலாமென்றது.

இ-ள் (புணரி கடந்து போக விரகிலென் மொழிவபா
ழுது இந்த ஏழுவகையாகிய பிறவிக்கடலைக்கடக்கும் உ
பாயமில்லையென்று ஆசிரியர் சொல்லும்போது (புலம்ப
ல் புலம்பியாவியிறுமுனம்) சிவஞான வருந்திறாச்
சிக்கு முன்பே (உணர்வெனும் வங்கமேறு மறிஞரகல
லென்று அறிவாகிய கப்பலிற்செல்லுஞ்சற்சீடர்கள் நீங்
குவார்களென்று) உரையை வழங்கி நாதனுவகையருள
வே ஆசாரியரும்வசனமித்தைப் புகட்டிச் சிவஞா
னுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகச்செய்த மாத்திரத்திலென்ற

வாறு.

அ-கை. மேல் ஆசாரியன் திருவடியைவாழ்த்திமா
ணாக்கன் வினவியதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கலி வேறு.

வாழியென விறைவனடி தொழுதுவருபவமாய்
ஆழியினை யகலுமறி வருளுகெனை வையனே.

க-து. ஐயனடிதொழு தரும்பவங் கடந்தியான்
உய்யவறிவினை யுதவென் றுரைத்தது.

இ-ள். அவன்-அந்தச்சிவர்ணன் (வாழியெனவிறைவனடி தொழுது) ஸ்ரீ வாழ்கவென்று ஆசாரியர்திருவடிகளில் வணங்கிநின்று (வருபவமாமாழியினையகலும்) வந்துகொண்டேயிருக்கின்ற பிறவியென்னும் பெரியகடலினை நீக்கும் (அறிவருளுகெனை) பேரருளைக்கொடுத்தருளவேண்டுமையனேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய-எ-று. ()

அ-கை. வணங்கிய மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர்உணர்வின் விபரம் உபதேசித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்

கலி. பரவறிவப பரவறிவெனவு மிருபரிசாந்
திரவறிவை யறியுமவ ரகல்வர் தெளிவுறவே.

க-து. உயரறிவு பெற்றிவ் வுலகினைமறந்தோர்
மயலற வுரைப்ப ரறிவினிலை யென்றது.

இ-ள். (பரவறிவபரவறிவெனவு மிருபரிசாம்) பரவறிவென்றும் அபரவறிவென்றும் இரண்டு விதமாகும். அவையில் பரவறிவாவது பரத்தையறிகிறபேரறிவு அபரவறிவாவது உலகத்தையறிகிறசிற்றறிவு இவையில் (திரவறிவையறியுமவர கல்வர்தெளிவுறவே) நிலைபெற்றபேரறிவையுணர்ந்த ஞானிகள் அந்தப்பிறவிக் கடலைக்கெ

ளிவாகக் கட்டப்பார்களென்றவாறு—(உதாரணம் திருப்புகழ்) அறிவையறிவதுபொருளெனவருளிய பெருமாளே யென்பதும் இக்கருத்தைப்பற்றியெனவறிக. உசு

கஎ. அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகிலகலையும்
உபாயமதை பறவுதவு வதுபர உணர்வே

கஅ. கலைகளைச் சிற்றறிவு காட்டுவதின்ப
நிலையினைப்பேரறிவு நேசிக்குமென்றது.

இ-ள். (அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகில கலையும் உதவுவது) ஆரியவேதாகம சாஸ்திரபுராண கலைஞானங்களை யெல்லாமறிந்து அதிலனுவர்த்தித்துக் கொண்டிருக்கச்செய்வது அபரவுணர்வாகியசிற்றறிவு (பரவுமதை பறவுபாயமதவுவது) சிவானுபவம்பற்றிய அகங்காரத்தை நீக்கிப் பரத்தோடொன்றுமோக்ஷத்தைத் தருந்தக்கது பரவுணர்வாகியபேரறிவு என்றவாறு—உபாயமென்றது ஒழுக்கம் உதவுமென்றதையிரண்டிடத்துக்கூட்டுக. ()

ஆகை. சிற்றறிவினியல்பிதுவென்று மேலருளிச் செய்கின்றார்.

ககூ. புராணமிதிகாச மெனவயின்பொருளனைத்தும்
பிராணனறியாதுள விடத்திவை பிதற்றே.

உ0. புராணமுதல்சொல்லும்பொருளெலாமுண்மை
தராததைப் பேசுந்தன்மையென் றுரைத்தது.

இ-ள். (புராணமிதிகாச மெனவயின் பொருளனைத்தும்) பதினெண் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் முதலானவைகள் சொல்கின்ற வத்தங்களெல்லாம் (பிராணனறியாதுள விடத்து) ஆத்மாவையறியாதவிடத்தில் (இவைபிதற்று) மேற்கூறிய இந்தச் சாத்திரார்த்தங்கள் வீண்பேச்சாகமுடியுமென-று. நக

மேல் அவதாரிகை இதுவுமது.

கலி. ஆகம விதங்களறி வார்கள்பரமறியார்
யோகமொ றெங்குமவரே பரமுணர்ந்தோர்.

க-து: கிரியைநீங்கிக் கிளர்ந்தறி தாயினுமோர்
பிரியடப் பிரம முணர்ந்தவரென்றது.

இ-ள். (ஆகம விதங்களறிவார்கள்பர மறியார்) ஆகமங்கள் சொல்லுகின்ற பலபலவிதங்களாவன மந்திரகலைதந்திரகலைகளைக் கற்றறிவார்களேயன்றி உயிருக்குயிராய் நிறைந்த பரத்தை யறியாதவர்களாம் (யோகமொ றெங்குமவரேபரமுணர்ந்தோர்) சிவயோக நித்திரை செய்பவர்களே பரத்தையறிந்துணர்ந்தோர்கள்-எ-று.—ஆகமவிதங்களென்றமையால் மந்திரகலை தந்திரகலை வருவிக்கப்பட்டது-கூட்டமாகக்கருவிகள் சேர்ந்திருக்கும் தன்னில் சுஷுப்திவந்து அறிதுயில் பெறுகின்றதையோகமொறெங்குமவரென்றார். ௧௨

கலி. இயலறிவதிசையறிவ தினமறிவதுளவாம்
அயலறிவ தறிவதல வறிவறிவதறிவே,

க-து. அன்னியமானதை யறிவதறிவல்ல
மன்னியவறிவை யறிதலறிவென்றது.

இ-ள். (இயலறிவ திசையறிவதினமறிவதுளவாம்) இயற்றமிழ்களை யறிவதுவும் இராகப் பரிசைகளை யறிவதும் உண்டாகின்ற நாடகமுதலான இவைபோன்றவைகளையறிவதும் (அயலறிவதறிவதலவறிவறிவதறிவே) அறிவிற்கன்னியமானவைகளையறிவதும் அறிவன்றுபரமாகிய பேரறிவை யறிகின்றவறிவே யறிவு என்றவாறு—(இதற்குகாரணம் சந்நிதிமுறை) அறிவைவிட வேறலை

யிக் கடலைக்கடப்பார்க ளென்றவாறு — தர்க்க சமயம் ஆருகதம்-உலகாயதம் பௌத்தம்-சமணம்-மீமாஞ்சை - பாஞ்சராத்ரம்-பாட்டாசாரியம்-எனவறிக (பிறக்கடல் கடப்பதற்குகாரணம் (திருவள்ளுவநாயனார் குறள்) பிறவிப் பெருங்கடனீந்துவர்நீந்தா ரிறைவனடிசேராதவர்.) என்றும்—(அனுபவசாரவெண்பா) அறிவுமரக்கலத்தி லாரோகணித்தால்-பிறவிக்கடலைப்பிரித்துத் - துறையாம்-பிறவா வழிக்குரிய பேரின்பவீட்டில் உறவாகலைக்குமுகத்து என்பதனுங்காண்க.

௨-கை. இத்தன்மையை யுடைய பிறவிக் கடலைக் கடப்ப தெப்படியென்று பயந்த சீடனை நோக்கிக்குரு அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

சவி. புணரி கடந்துபோக விரகிலெனமொழி
பொழுது புலம்பியாவி புதல்வ னிருமுனம்
உணர்வெனும் லங்கமேறுமறிஞ ரகல்வரென்
றுரையை வழங்கினாதனு வகையருளவே.

க-று. உயிரிழ முன்பவம்;கடப்பனேவென்பவன்
மயலற வறிவினால் மாற்றனமென்றது.

இ-ள் (புணரி கடந்து போக விரகிலென்மொழிபொழுது இந்த எழுவகை யாகிய பிறவிக்கடலைக்கடக்கும் உபாயமில்லையென்று ஆசிரியர் சொல்லும்போதே (புதல்வன் புலம்பி யாவியிறு முனம்) சிஷ்யனான வருந்தியுயிர் போக்கு முன்பே (உணர்வெனுமலங்கமேறு மறிஞரகல்வரென்று அறிவாகிய கப்பலேறிச்செல்லுஞ்சத்துக்கள் நீங்குவார்களென்று) உரையைவழங்கி ஸ்ரீநாதனுவகையருளவே ஆசாரியருமசனுமிர்த்தமைப் புகட்டிச் சசிவர்ணனுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகச்செய்த ஸாத்திரத்திலென்று

உ

வாறு.

அ-னக. மேல் ஆசாரியன் திருவடியைவாழ்த்திமா
ணாக்கன் வினவியதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கலி வேறு.

வாழியென விறைவனடி தொழுதவருபவமாய்
ஆழியினை யகலுமறி வருளுகென வவனே.

க-று. ஐயனடி தொழு தரும்பவக் கடந்தியான்
உய்யவறிவினை யுதவென் றுரைத்தது.

இ-ள். அவன்-அந்தச்சசிவர்ணன் (வாழியெனவிறைவனடி தொழுது) நீடூழி வாழ்கவென்று ஆசாரியர்திருவடிகளில் வணங்கினின்று (வருபவமாமாழியினையகலும்) வந்துகொண்டே யிருக்கின்ற பிறவியென்னும் பெரியகடலினை நீக்கும் (அறிவருளுகென) பேரருளைக்கொடுத்தருளவேண்டுமையனேயென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய-எ-று. ()

அ-னகை. வணங்கிய மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியருணர்வின் விபரம் உபதேசித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்

கலி. பரவறிவுமப ரவறிவெனவு மிருபரிசாந்
திரவறிவைய றியுமவ ரகல்வர் தெளிவுறவே.

க-று. உயரறிவு பெற்றிவ் வுயிரினைமறந்தோர்
மயலற வுரைப்ப றிவினிலே யென்றது.

இ-ள். (பரவறிவுமபரவறிவெனவு மிருபரிசாய்) பரவறிவென்றும் அபரவறிவென்றும் இரண்டு விதமாகும்-அவையில் பரவறிவாவது பரத்தையறிகிறபேரறிவு அபரவறிவாவது உலகத்தையறிகிறசிற்றறிவு இவையில் (இரவறிவையறியுமவர் கல்வர்தெளிவுறவே) நிலைபெற்றபெரறிவையுணர்ந்த ஞானிகள் அந்தப்பிறவிக் கடலைக்கெ

கூ-து. அறிவையறிய மறிவுங் குடம்பையும்
பறவையும் போலப் பகுத்தறியென்றது.

இ-ள். (என்றும் அநுவானிலறிகின்ற பொருள் வேறேயா
ஞல்) எப்பொழுதுந் தன்னறிவினு லறியத்தக்கசீவாத்மா
வுக்கே அறியப்படும் பொருளாகிய பரமாத்மா வேருயி
ருக்குமானுல் (இவ்வுணைக ந'னென்னலாமோ) இங்கமா
மல பிண்டமானதேகத்தை நானென்று சுதந்தரித்துச்
சொல்லலாமா செறிகின்ற புள்ளல்லவேகூடு) நெருங்கி
யிருக்கின்ற பக்ஷிய'குமா கூடுகூடாகுமா பக்ஷி (இவ்வ
கையே ஜடமான வுடலினின் வேறென்றுதெளியே(ப
க்ஷிக்குக்கூடுசம்பந்தமில்லாததுபோல அசத்தானவுடல்
சத்தானவுனக்கு வேறென்றறிவாய் எ-று.—(இதற்குதா
ரணம்-பிரமகீதை) நடுங்கும் வெங்காயவனத்துமுல்லோ
ர்க்கு நதியெனுஞானநீரன்றி - இடும்பை தீர்பதுவேறில்லை
நிருவிகற்பத்தேகமாயிலகுமெஞ்ஞானி - குடம்பைநீத்
தேகும் புள்ளெனச் சூழ்ந்தகொடுஞ்சடம் வேறதாய்நிற்
பார்தொடங்கு வல்வினையெவ் வகையவர்க்கெய்துந்தன்
னுமோமன்னிருள்கடனர-என்பதனுற்காண்க. சுச

அ-கை. மேல்பஞ்சபூதத்தின் குணத்தை யருளிச்
செய்கின்றார். சுக

கவி. நிலமாகும் வற்பென்றல்நெகிழ்கின்றனீராம்
நெருப்பா மதிற்சுட்ட வெல்லாமு மநிலம்
சலமான புகலாதி வானிக்க வுடலம்
சடமானவைம்பூத வுருவங்கடமே.

க-து. தெண்புறு மண்புனறீவளிவா னெனும்
ஐம்பூத மயமாகுமாக்கை யென்றுரைத்தது.

இ-ள். (சடமானவைம்பூதவுருவங்களிந்தவுடலம்) அ
த்தாகியபஞ்சபூத வடிவங்களுஞ் சேர்ந்தாகியது இ

தேகம்-அதெப்படியெனில்-வற்பென்றநிலமாகும் உரத்துத்தரிக்கின்றது பிருதிவி பூதமாகும் (நெகிழ்கின்றநீராம் குளிர்ந்து பதஞ்செய்கின்றது (அப்புபூதமாகும் அதிற்சுட்டநெருப்பாம்) எல்லாஞ்சுட்டொன்றாக்கின்றது தேயுபூதமாகும் (சலமானவளிலம்) சலித்துத் திரட்டுவிப்பது வாயுபூதமாகும் எல்லாம் புகலாகிவான் எல்லாப்பூதங்களும் தங்குமிடத்தில் தங்கியிருக்க இடங்கொடுக்கு முதன்மையாகிய ஆகாயபூதமாம்-எ-று.—எனதாடையென்றசெய்யுட்டொடங்கி நிலமாகும் வற்பென்றசெய்யுளீறாக எட்டுச்செய்யுளும் உடலை இழிவுகூறிநீயன்றென்றுரைத்தது. ௪எ

அ-கை. மேல்பஞ்சேந்திரியங்களும் நீயல்லவென்றருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. விழியைப் புமானெனின் ரவியாதியாலே
விளக்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே
ஒழியப்படுங் கனை முதனான்கு முன்றன்
உருக்கண்ட கண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே.

க-து. பொறியைப் புமானெனிற்பொறியலாமொன்றால்
அறிவிக்கவறிவதாலன்றவையென்றது.

இ-ள். (விழியைப்புமானெனி விரவியாதியாலே- விளக்கின்றதல்லால் விளக்காமையாலே) நேத்திரத்தை ஆத்மாவென்று சொல்லலாமென்றால்-இரவி சோமன்-அக்கினி இவைகளாற் பிரகாசிக்கின்றதல்லாற்றனக்கே ஸ்வயம் பிரகாசமின்மையால் ஆத்மாவன்று (ஒழியப்படுங்கன்னமுதனான்கு முன்றனுருக்கண்டகண்டன்னை யொப்பாகவுன்னே) விழியைய மற்ற நீங்-செவி-நாசி நா-மெய்-யாகிய நான்கு முன்னிடத்திருந்து உருவத்தைக் காண்கிற

கண்களைப்போல் ஒவ்வொன் றறிவிக்க அறிகின்ற தல்லதுதானே யறிந்துகொள்ள மாட்டாதென்று அறிவாய் -எ-று.—இரவியாதி யென்றமையால் சோமனக்கினியை வருவிக்கப்பட்டது. இச்செய்யுளால் இந்திரியமைந்தும்நீ யன்றென் றுரைத்தது. ௪௫

அ-கை. மேல் ஆகாரத்தின் பாகத்தை விரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

அழலுண்பொருள்களி லுண்பவைமூற் கூறதின்மூற்
கூறணியென்பு நடுக்கூறது மச்சைக் கிடமாகும்
எழில்கொண்டகடைக்கூறு துவக்கா யெழுமன்றே
இயலுன் மறையத்தங்க ளிசைக்கின்றதுதானே.

க-து. அன்புறமூரலா லாகியவினிமையாம்
என்புகோறசை நீயன்றென் றுரைத்தது.

இ-ள். (அழலுண்பொருள் களிலுண்பவை மூக்கூறு) அக்கினியினாலே பக்குமாகின்ற அன்னமுதலிய பதார்த்தங்களைப்புசிக்க அதின்சாரமூன்றுகூறாகும் (அதின்மூற்கூறணியென்பு) அந்தமூன்றுகூறாகியசாரத்தில் முதற்கூறு ஒழுங்குடைய என்புகட்குரமாகும் (நடுக்கூறதுமச்சைக்கிடமாகும்) முன்சொல்லிய மூன்றுகூறாகியசாரத்தில் நடுக்கூறு தசைக்குரமாகும் (எழில்கொண்டகடைக்கூறு துவக்காயெழுமன்றே) முன்சொல்லிய மூன்றுகூறாகிய சாரத்தில் கடைக்கூறு அழகுபொருந்த சருமமாய் மேலிடுமென்று இயலுன்மறை யங்கங்களிசைக்கின்றது) இயல்பாய் நான்குவேதத்தின் முடிவுகளுஞ் சொல்லுகின்றது-எ-று. ௪௬

அ-கை. மேல் பானம்பண்ணுஞ் சலத்தை விரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறுவர்நீராம்
உதிரம் நடுவிற்கூறு கடைக்கூறுபிராணன்
எண்ணும்மதி யிருகூறவை நீயாயிடினன்றோ
இருகின்றபிராணன்னவை நீயாயிசைகுவையே.

க-ரை. அளிகொணீர் தன்னுளமூழ்ந்தித் தடிக்கும்
வளியுநீயனென்றென மதுந்து முரைத்தது.

இ-ள். (உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறுவர்நீராம்) தாகங்கொள்ளும் உதகம் மூன்றுபங்காய்ப்பிரியும் அதில் முதற்பாக சுரிப்பினையுடைய சிறுநீராகும் (உதிரம்நடுவிற்கூறு) இரண்டாவதுபாகம் இரத்தமாகும் (கடைக்கூறுபிராணன்) மூன்றாவதுபாகம் பிராணவாயுவாகும் (எண்ணுமதில்) மூன்றுகூறுஇயலவையில் (இருகூறவை நீயாயிடினன்றோ) சிறுநீஇரத்தமாகிய இருகூறும் நீயாகுவையால் (இருகின்றபிராணன்னவைநீயாயிசைகுவையே) அழுந்துதலையுடைய பிராணவாயுவும் நீயாக வுடன்படலாம்-எ-று.—என்பு தசை தோலால் மூடியவுடல் நீயன்றென்றது.	௫௰

ஆசை. பிராணவாயு நீயன்றென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

வேறு.

கலி. பிராணனுமன்றுதுஞ்சி னுணர்வின்மையா
லஃதுணரும் புலன்களொழிவால்
பிராணனதென்னில் மன்னையொழியாது
சேனைநகர்சூழ் வலஞ்செய்பொழுதே.

க-ரை. ஆயுங்கருவியோ டறிவறுபிராண
வாயுநீயன்றென மாண வுரைத்தது.

இ-ள். (பிராணனதென்னில்) பிராணவாயுதான் ஆத்மாவாமென்னில் துஞ்சிலுணர்வின்மையால்) சுழுத்தி

ல் அறிவின்றிச்சடமாய்க்கிடப்பதனாலும் (உணரும்புல ன்களொழிவால் (ஞானேந்திரியங்களை நீங்கி யிருப்பதனாலும் (பிராணனுமன்று) பிராணவாயுவும் ஆத்மாவல்ல அன்று (அந்தப்பிராணவாயு நனவாதி துரியாந்தம் இயங்குவானேனென்னில் சேனைசூழ் நகர்வலஞ் செய்பொழுது மன்னனையொழியாது) அரசன்நகர் வலம் வரும்போழ்து அவனை நீங்காமல்சேனைகள் சூழ்ந்து வருதல்போல் கருவிகரணாதிகள் சூழ்ந்து நிற்கஜாக்ர ஸ்வப்நசுழுத்திகளில் ஆத்மாசஞ்சரிக்கிற காலத்தில் இந்த ஆத்மாவை அந்தவாய்வு நீங்காமல் துரியம்வரைக்கும்இருக்கும்-எ-று.

அ-கை. சுழுத்தியில் பிராணவாயு இயங்குதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கின்றார்,

௩௪. கரணமொடுங்கவாயுநிகழ்தவன்கொலென்னி

லுடல்காவலாகு மிலைதேல்

மரணமடைந்ததென்று தமர்சுட்டிடார்முன்

வளைவாயின் ஞானிகொளுமே.

௪-து. கருவிகளொடுங்கக் காலியங்க விடில்

எரியிடுவாரென் றியங்கிய தென்றது.

இ-ள். (கரணமொடுங்க வாயுநிகழ்வென்கொலென்னில்) கருவிகரணங்களெல்லாம் அடங்கிநிற்கப்பட்ட சுழுத்தியில் பிராணவாயுமாத்திரம் உசுவாஸ நிசுவாசமாய் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது என்னெனில் (உடல்காவலாகும்) சுழுத்தியில் தேகத்திற்குக்காவலாகவிருக்கும் (இலதேல்) அப்படி உசுவாசநிசுவாசமாகக் காத்துக்கொள்ளாமல் நீங்கியிருக்குமானால் (மரணமடைந்ததென்று தமர்சுட்டிடாமுன்) இறந்துபோய்விட்டதென்று உரியசுற்றத்தார் தகனம்பண்ணுவதற்குமுன்னமே (வளைவாயி

ன்றாளிகொளுமே) விளைந்த வாவினையுடையநாய்கள் ஆகாரமாகக்கொள்ளுமென்று உடலைக்காத்திருக்கின்றது-என-று. ௫௨

அ-கை. மெய்பிராணவாயு நீயன்றென் றுரைத்தருள ஆந்தக் கரணமோ நானென்ற மாணக்கனை நோக்கி அந்தக்கரணமும் நீயன்றென்றருளிச் செய்கிறார்.

கவி. இனமுறவென்ன வுள்ளகரணத்தி லொன்றி
தெனலாவி தென்னுதெனதால்
மனமுன மன்னமென்றவதனாலுமல்ல
மதியல்ல வந்தவகையே.

க-று. கனமிக்குமந்தக்கரணத்திலாகும்
மனம்புத்தியன்று நீயென் றறிவித்தது.

இ-ள். (மனம்) மனமானது (இனமுற மென்னவுள் கரணத்தி லொன்றிதெனலால்) தத்துவங்களுக்கினமாகிய உறவென்று சொல்லவிருக்கின்ற அந்தக்கரணத்தி லொன்றாகிய இந்த மனமென்பதனாலேயும் (இனதென்னுதெனலால்) இந்த தேகாதிபிரவஞ்சத்தை என்னுதென்பதனாலேயும் (முனமனமென்றவதனாலும்) முன்பே அன்னத்தின் பாகமென்று சென்னதினாலும் (அல்ல) நீயல்லவாகில் புத்திதானென்று சொல்லுவாயாகில் (மதியல்ல அந்தவகையே அதுபோலவே புத்திநீயல்ல-என-று.

கவி. இடரின்புளதா நிலையற்றறிவற்
றெண்ணுங்காணங் களிலாயெவரும்
அடரும்பிறவிக் கடியென்றவரு
மகங்காரமுநீயல வென்றறியேன்.

க-று. அகங்காரமுதான வறிவிலாத் துற்குண
அகங்காரமு நீயன்றென் றறைந்தது.

இ-ள். (அகங்காரமுநீயல) அகங்காரமுநீயன்று என்னதென்றால் (இடரின்புளதாய்) துன்பத்தையேயின்பமாகவுடையதாய் (நிலையற்று) நிலைபெற்ற குணமிலாததாய் (அறிவற்று) அறிவிலாததாய் (எண்ணுங்கரணங்களிலாய் எவரும்) யாவரும் (அடருமபிறவிக்கடியென்றுவருமென்றறியே) நெருங்கவந்து சனிக்குஞ்சனனத்திற்கு ஆதிகாரணமென்றுவருகின்றதென்றறிவாய்-எ-று. (௫௪)

கலி. ஐயப்படலோர் பொருணிச்சயமாய்
அறியப்படல் யானெனதென்றுமதம்
செய்யப்படல் செய்வது சிந்தனையாம்
சித்தம்மதுவன்றெனை நீதெளியே.

க-து. மித்தையை யானெனதென்ற விகாரமாம்
சித்தமுமன்றெனத் தெளியவுரைத்தது.

இ-ள். (ஓர்பொருணிச்சயமாயறியப்படலையப்படல்) ஒருபதார்த்தத்தை மெய்யெனவறிதலும் அதில்சந்தேகப்படுதலும் (யானெனதென்று மதஞ்செய்யப்படல்) யானென்றும் எனதென்றும் எவற்றிலுஞ் செருக்கையுண்டாக்குதலும் (செய்வது சிந்தனையாம்) இவைகளைச்செய்விக்குஞ் சிந்தனையாகிய சித்தம்மதுவன்றெனை நீதெளியே) சித்தமானது நீயல்லவென்று அறிவாய்-எ-று. (௫௫)

அ-கை. பஞ்சபூதவிகாரமாகிய தேகமுதல் சித்தபரியந்தமும் நீயல்லவென்றவர் நின்னதன்றென்பதையுமேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. முன்னுகவுடம்பது சித்தமதேமுடிவாக
மொழிந்த பொருட்டிரடான்

நின்றாகிலனீ யறியும்பொருளாய்
நிகழ்கின்றதனா லெனநின்மலனே.

க-ஞ. தனுகாதி சகலமுமோர்ந்து
நினைவரலறிவது நினதலவென்றது.

இ-ள். (உடம்பதுமுன்னாக சித்தமதேமுடிவாக) உடலினைக் குறித்துச் சொன்னனனதாடைபொன்றுவென்ற செய்யுள்முதலாக சித்தத்தைக்குறித்து முடிவிலேசொன்னனஐயப்படலென்ற செய்யுளீறாகபதினாறு செய்யுளினாலேயும் (மொழிந்தபொருட்டிடான்) சொல்லிக்கொண்டுவந்த அர்த்த சமுகங்களெல்லாம (நீயறியும் பொருளாய்நிகழ்கின்றதனால்) உன்னாலேயறியப்பட்டபதார்த்தமாய் விளங்குகையினாலே (நின்றாகிலவெனநின்மலன்) அறிவுமயமாய் விளங்குகின்ற ஆத்மாவாகிய வுன்னதல்லவென்றார் மலரகிதரானநந்திபாராயணமுனிவர்-எ-று. ருஞ

ஆ-கை. தனுகரணாதிக ணீயுமன்று நின்னதுமன்றென்ற ஆசாரியரை நோக்கி மாணாக்கன் விண்ணப்பஞ்செய்வதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

சவி. உன்னாலறியப்படும்யாவையுமுன்
னுயிரன்றெனவோ வினையொக்குமெனக்
கென்னாலறியா தொழியும்பொருளோ
யானாகுவதென்றன னென்றலுமே.

க-ஞ. நீயறியும்பொரு ணீயலவென்றனை
நாயேகொத்தது நானென்றது.

இ-ள். (உன்னாலறியப்படும் யாவையும் முன்னுயிரன்றெனவோ வினை) உன்னாலே பகுத்தறியப்பட்டவையாவும் உன்னுயிரல்லவென்று தேவரீர்திருவாய்மலர்ந்தருளினீர் (எனக்கொக்கும்) அவை அடியேனுக்குச் சமாதானமாக

விருக்கின்றது ஆனால் என்னாலறிய தொழியும்பொருளோ யறைகுவதென்றனன் என்னாலே யரிதற்கரிதாகியபொருளோ (நானாகின்றதென்றனன் என்றலுமே) இப்படிசொல்லவே மாணாக்கனைநோக்கிமேலருளிச்செய்கின்றார்-எ-று

அ-கை. காரியகாரண மிதந்தன்மையுடைய தென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. அரியாப்பொருள்காரணமாகைகுறித்
தரியும்பொருள் காரியமாமூலகில்
நெரியாற்றிகழ் நான்மறையந்தமெலாம்
நீயன்றெனவோது நிரந்தரமே.

க-து. காரியமனறு நீ காரணமாமெனை
ஆரியன்மகிழ்வோ டடிமைக்குரைத்து

இ-ள். (உலகிற்குரிக்கரியாப்பொருள் காரணமாகை) உலகத்தினிடத்திலே ஒரு சுட்டுதலினால் அரிவதற்குஅரிதாகிய பொருளானது காரமணமாகுதல்-அவையெவையெனில் மூலகாரணமானபிரமம் (உலகிற்குரித்தரியும் பொருள்காரியமாம்) உலகத்தினிடத்திலே மதித்தரிகின்ற பொருளானது காரியமாகுதல்அஃதெவை யெனில் தேகாதிப்ரவஞ்சம் ஆகையால்(நெரியாற்றிகழ் நான்மறையுந் தமெலாநிரந்தரநீயன்றெனவோது) நன்மார்க்கத்தாற் பிரகாசம் பொருந்தியநான்குவேதத்தின் முடிவுகளெல்லாம் எப்பொழுதுந்தேகாதிபிர வஞ்சமான காரியமாகுதலே நீயன்றென்றுசொல்லுகின்றது-எ-று—உலகுருரித்த என்பதைஇரணடிடத்துங்கூட்டுகே. ௫௮

அ-கை. பிரமசைதன்னியத்தைக் கட்புலனா லரியத்தக்கதன்றென்று மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. அறியும்பொருளன் றறியாப்பொருளன்
றறிவாகிய நீயெனு மப்பொருடான்
பொறியின்வழிநின் றறியும்பொருளோ
போதக்கண்விழித் தறியும்பொருளே.

க-து. ஊனநோக்கத்தி லுணர்ந்தறியாப்பொருள்
ஞானநோக்கத்தில் நாடுமென்றது.

இ-ள். (நீயென்றும் அறிவாகிய வப்பொருடான்) நீயென்றுசொல்லபட்ட அறிவாகிய அந்தப் பொருளானது— (பொறியின்வழி நின்றறியும் பொருளோ அறியும்பொருளன்று) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறியின்வழியாக நின்றறிகின்றபொருளா-அறிகின்றபொருளல்ல (போதக்கண்விழித்தறியாப்பொருளன்றறியும்பொருள்) ஞானக்கண்ணைவிழித்தறியாதபொருளல்லஅறிகின்றபொருள்-எ-று—(இதற்குப்பிரமாணம்- திருமந்திரம்) முகத்துக்கண்கொண்டுபார்க்கின்றமூடர்காள்- அகத்துக்கண்கொண்டு பார்ப்பதேயானந்தம் மகட்குத்தாயார் மணாளனோ டாடிய சுகத்தைச்சொல்லென்றாற் சொல்லுமா றெங்ஙனே என்பதனாற் காண்க. ௫௯

ஆ-கை, ஞானக்கண்ணாலறியும்பொருள் யாதென்றுமாணாக்கன் வினவவாக்கியார்த்தத்தைக் குறிப்பா யருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. வேதப்பொருடா னிதுவேறுசொல்லும்
வினையாவையு மன்றொருவேறுமிலாய்
போதப்பொரு டந்தமறைக்கணியாம்
புனிதப்பொரு டத்துவமசிப்பொருளே.

க-து அத்வைதசாம வாரணமுடிவாகுந்
சுத்தநற்றத்வமசிப் பொருளென்றது

இ-ள். (வேதப்பொருடானிது) வேதஞ்சொல்லப்பட்ட அர்த்தமெல்லாமிது ((வேறுசொலும் வினையாவையுமன்று) இதையன்றி வேற்றுமையாகச் சொல்லப்பட்ட கருத்துகளெல்லாமன்று (ஒருவேறுமிலாப்போதப்பொருடந்த மறைக்கணியாம்) ஒன்றேனும்போதமில்லாத அபேதஞானார்த்தத்தைத் தரப்பட்டசாமவேதத்திற்கு ஆபரணம்போன்ற (புனிதப்பொருடத்வமசிப்பொருளே) சுத்தார்த்தமான தத்வமசியென்னுமகாவாக்கியார்த்தம்-எ-று. வேதப் பொருடந்தமறைக்காணியா மென்றமையால் சாமவேதமென்றுபொருட்படுத்த லாயிற்று. ௬௰

அ-கை. திரிபதார்த்தையும் விகசிதமாக விரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. நிமலமாம்பர மதுவெனும்பொரு
ணீயெனும்பொருள் சீவனே
மலமான விண்டயிக்கிய
மசிபதப்பொருளாவதே.

க-ஞ. தம்பதந்தொம்பதந் தானது நீயெனும்
இம்பரில்சிபதமேகமென் றுரைத்தது.

இ-ள். (அதுவெனும்பொருணிமலமாம்பரம்) அதுவென்னும் அர்த்தமானது மலரகிதமான பிரமம் அதுதத்பதம் (நீயெனும்பொருள் சீவன்) நீயென்னும்அர்த்தமானது சீவன் இதுத்வம்பதம் அசிபதப்பொருளாவது (அமலமான விரண்டயிக்கியம்) அசிபதப்பொருள் அர்த்தமானது மலரகிதமாகிய ஜீவேஸ்வரானிரண்டும் ஏகமாகின்றது இது அசிபதம் எ-று— அது நீயாமென்பதற்குகாரணம்) (ஒழிவிலொடுக்கம்) உனையுணர்த்திப்பாச முதலியுடையோன்- றனையுணர்த்தில் நீயே தலைமாம் - கனலை- வி றகிடமாக்காணிலதன்

வெம்மையை வேருக்கி - அறியகிலாப்போலது நீயாமென
ன்பதனுற்காண்க ௬௯

அ-கை ஆசாரியரை மாணாக்கன்வணங்கிசிவனும்பிரமமும்எப்படி அயிக்கியங் கூடுமென்றுவினவுகின்றதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி அருமையாகிய பிரமமுன்னிலை
யாகுமாருயிர் பின்னிலை
இருமையாகு மிரண்டையிக்கிய
மெய்துமாறெவ னென்னவே.

க - து. பிரமமுன்னிடம் பின்னிடமாருயிர்
இருபதமொன்று வதெப்படியென்றது

இ-ள். (அருமையாகியபிரமமுன்னிலை யாகும்) பெருமையினையுள்ள பிரமம்முதன்மையான இடமாயிருக்கின்றது (ஆருயிர்பின்னிலை பலரிடத்தும் விகுதியாயிருக்கின்றசீவன் கடையாகிய பின்னிடமாயிருக்கின்றது' இருமையாகுமிரண்டையிக்கிய மெய்துமாறெவனென்னவே அம்மை யிம்மையாகிய இரண்டிடத்திலுமிருக்கின்ற பெருமைசிறுமைபொருந்தியபரமாத்மா சீவாத்மா வென்னும் இரண்டும் இரண்டறப் பொருந்துவதை யெப்படியென்றுமாணாக்கன்கேட்க ஆசாரியர்விடையருளஆரம்பித்தனரென்பது.

அ-கை. சீவேஸ்வரருக்கு உபாதிகளால்பேதமென்று மேலருளிச்செய்கின்றார்,

கவி உபாதியால்வருபேதமேயிவர்
பேதமொன்றுமுயிர்க்குநுங்
கபாதியாமுடல்போலிறைக்குள
காரணாதிகளாயமே.

க - து. காரியவுடலுயிர்க் கடைடதுபோலவே
காரணவுடலுள வீசற்குமென்றது

இ-ள். (உபாதியால்வருபேதமேயிவர்பேதம்) ஜீவேஸ்வரர்களுக்குஉபாதியினாலே வரப்பட்டபேதமேயன்றி இவர்கள்பேதமன்று. அதெப்படியெனில் (ஒன்றுயிர்க்குறுங்கபாதியா முடல்போல்) ஓராதாரத்தைப்பற்றிநிற்குமஆத்மாவுக்குப் பொருந்திய கபமாதியாகச் சொல்லப்பட்டஉடலைப்போல (இறைக்குள காரணாதி காயங்கள்) ஈஸ்வரனுக்கும்உண்டு காரணமாகியஉடல் எ-று. ஜீவனுக்குஉபாதியாகிய உடலெவையெனில் தேகம்- இந்திரியம்-மனம்புந்தி-அகங்காரம்-சித்தம்-பிராணவாயு - ஆகியவேழில்- தேகமாவது ஞானேந்திரியமான ஸ்ரோத்ராதிரு இவற்றின்விஷயமான சப்தாதி-ரு-ஆகிய இவைதேகம்-க-இந்திரியமாவது-கன்மேந்திரியமானவாக்காதி-ரு-இவற்றின்விஷயமானவசனாதி-ரு-ஆகியஇவை யிந்திரியம்-உஅந்தக்கரணம்-ச-பிராணவாயு-க-ஆக-எ-ம் ஜீவோபாதிஏழெனவறிக—கபம்-பித்தம்-வாதம் • இந்நோய்க்குரியதேகமாகையால் கபாதியாமுடலென்றார்.

அ-கை. மேல்ஈஸ்வரோபாதியை அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி ஈசன்முற்றறிவாற்சியாதி
எனைக்குமேது வியம்புமா
ஈசன்னிருபாதியாவனே
காரணாதிக ளாவதே

க - அ. ஆதிஈசனிற்பாவனைமீறதா
வோதியபரனுக்குபாதியேழுரைத்தது,

இ-ள். (காரணாதிகளாவது ஈஸ்வரனுக்குரிய காரணவுபாதிகள் ஏழாவன - ஸர்வஞ்ஞத்வம் - ஸர்வகாரணத்வம் ஸர்வாந்தரியாமித்வம் - ஸர்வேஸ்வரத்வம் ஸர்வஸிருஷ்டத்வம்-ஸர்வஸ்திதித்வம்-ஸர்வஸம்ஹாரத்வம் ஆ

கியவேழில் ஈசன் ஸர்வஜ்ஞன்-அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாத படியினாலும் தான் சர்வத்தையும் அறிகையினாலேயும் சர்வஜ்ஞனென்றது முற்றறிவான் சர்வகாரணன் அதாவது இந்திரியங்களெல்லாமறிந்தும் தானறியாமலிற்கையினால் சர்வகாரணனென்றது (வியாபி சர்வாந்திரியாமி அதாவது இந்திரியங்களுக்கெல்லாம் உள்ளீடாநின்றறிகையினால் சர்வாந்திரியாமியென்றது (எவைக்குமேதகு) ஸர்வேஸ்வரன் அதாவது இந்திரியங்களுக்கெல்லாமேலாய்நின்று விளங்குகையினால்சர்வேஸ்வரனென்றது (இயம்புமாகாசகன்) சர்வசிருஷ்டி அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் தன்னுக்குள்ளேதோன்றுகையினால் சர்வசிருஷ்டியென்றது நிருபாதி) சர்வஸ்திதி அதாவது இந்திரியங்களை யெல்லாந்தானே இரட்சிக்கையினாலே சர்வஸ்திதியென்றது (பாவனைசர்வஸம்ஹாரன் அதாவது இந்திரியங்களெல்லாந்தன்னுக்குள்ளே அடங்குகையினால் சர்வசம்ஹாரனென்றது என்றவாறு.

அ-கை மேல் அசுத்த சுத்தங்களை உரைக்கின்றோமென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி நீதியாவிருபாதிநீக்கிடல்
 நீயெனசொல் பதத்தினும்
 ஆதியாகியதற்பதத்தும்
 அசுத்தசுத்த முரைத்துமே,

க-து. வழாபுநீக்கிடி னியல்சுத்தாசுத்தமும்
 தாழ்வுய ரிரண்டி னுஞ்சாற்றுதுமென்றது.

இ-ள், (நீதியாவிருபாதிநீக்கிடினீயெனச்சொல் பதத்தினுமகியாயமாக இரண்டுபாதியையும் நீக்கினல் த்வம்பதார்த்தமாகிய நீயெனுமுயிரனிடத்தும (ஆதியாகியதத்

ப்தத்து மசுத்தசுத்த முனைத்துமே முதன்மையாகின்ற தத்பதார்த்தமான அதுவென்ற ஈஸ்வரனிடத்தும் இருக்கின்ற அசுத்தத்தையுஞ் சுத்தத்தையுஞ் சொல்லுகின்றோம்-எ-று. ௬௫

ஆ-கை மேல்ஜீவஅசுத்த சுத்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி, ஆகமுன்றிகழ்மேழுநானெனல்
த்வம்பதத்தி லசுத்தமே
சோகமின்றிய சான்றுநானெனல்
த்வம்பதப்பொருள்சுத்தமே.

க-து. காணப்படாது நானென்றசுத்தமும்
சாக்ஷியேசுத்தந் தானுயிர்க்கென்றது.

இ-ள், (ஆகமுன்றிகழ்மேழுநானெனல் த்வம்பதத்தில சுத்தமே) முன்னெறியச்சொன்ன தேக முதலிய வுபாதியேழையுநானென்று அபிமானிக்கிருத்தல்த்வம்பதமான சீவனுக்கு அசுத்தம் (சோகமின்றியசான்று நானெனல் த்வம்பதப்பொருள்சுத்தமே) முன்சொன்னதேக முதலியவுபாதியேழையும் நீங்கி அந்தமயக்கமில்லாமல்நாம்சாக்ஷியென்றுகாணல் த்வம்பதார்த்தமாகிய நீயென்ற சீவனுக்குசுத்தம்-எ-று. ௬௬

ஆ-கை. மேல்ஈஸ்வர சுத்தாசுத்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஆகிலகாரண மேழுநானெனல்
தத்பதத்தி லசுத்தமே
சகலகாரண சான்றுநானெனல்
தத்பதப்பொருள் சுத்தமே.

க-து காரணங்கானெனை யீசர்க்கசுத்தமும்
ஆரணங்கியே சுத்தமென்றறைந்தது,

இ-ள். (அகிலகாரணமேழும் காரணனெனபதத் பதத்திலெ சுத்தமே எல்லாவுலகத்திற்குங் காரணமாகின்ற ஏழுபாதியையுந் தானாய்க்கொண்டிருந்த காலந்தத்பதப்பொருளாகின்ற ஈஸ்வரனுக்கு அசுத்தமாகின்றதுசகல காரணசாணுநானெனல் தத்பதப்பொருள்சுத்தமே)ஏழுபாதியையுநீங்கி எல்லாக்காரணத்திற்குஞ் சாக்ஷிதானா யிருந்தகாலந் தத்பதப்பொருளான ஈஸ்வரனுக்கு சுத்தமாகின்றது-எ-று.

௯௭

அ-கை மேல் அஸிபதார்த்தமிஃதென அருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. செறிந்தகாரண காரியங்கள்
சிதைந்துமேலுறசித்ததாய்
அறிந்தவாதனை தானுமற்றது
அசிபதப்பொருளாவதே

க - உ இதுவதுவுபாதியற்றேகமேநாமெனும்
அதைமறந்ததுவே அஸிபதமென்றது

இ-ள், (செறிந்தகாரணகாரியங்கள்)சிதைந்துமேலுறசித்ததாய்நெருங்கிய காரணஉபாதி காரியஉபாதிகள்கழிந்துமுடிவிற்பொருந்திய சித்தேகநாமென்று (அறிந்தவாதனைதானுமற்றது அசிபதப்பொருளாவதே) அறிகின்றவஅறிவானதானுமில்லாமல் அதுவாகின்றதே அசிபதத்திற்கர்த்தமாகின்றது.

௯௮

அ-கை, மேல்முக்கிய லக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கலி, அசுத்தமாகிய திருபதத்தினு
முக்கியப் பொருளாவதே
விசுத்தமான இலக்கியப்பொரு
ளென்றுசொல்லுவர்விமலரே,

க - உ, சுத்தமற்றிருக்கின் முக்யமிரண்டினும்
சுத்தமுற்றிருப்ப இலக்கியமென்றது,

இ-ள். (அசுத்தமாகியதிரு பதத்தினுமுக்கியப் பொருளாவதே) அசுத்தமாகின்றது தத்பதம்-த்வம்பதம் இவ்விரண்டினு மிருந்தபோது முக்கியப்பொருளென்றும்) விசுத்தமான இலக்கியப் பொருளென்று சொல்லுவர் விமலரே) சுத்தமாகின்றது தத்பதம்த்வம்பதம் இவ்விரண்டினுமிருந்தபோது லக்ஷியப்பொருளென்று சொல்லுவார் மலாதீதராகிய பெரியோர்கள்-எ-று.—இதன்றாற் பரியம் = ஜீவேஸ்வரஸ்வரூபம்- உபாதியுடன் சம்பந்தித்துநின்றபோது முக்கியமென்றும் உபாதியைப் பிரிந்தபோது லக்ஷியமென்று- உபாதியை நானென்றபோது அசுத்தமென்றும் உபாதிக்குசாக்ஷியானபோது சுத்தமென்றுஞ் ௯௯
சொல்லியதாம்.

அ-கை, மேல்முக்கிய லக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச் செய்கின்றார்.

கலி, முரண்டசிவ பரங்கடம்முடன்
முக்கியப் பொருளாவதே
இரண்டில்வேறறு சிற்சொரூப
மிலக்கியப் பொருளாவதே.

௯௰, இரண்டுடலோடி மிருப்பதுமுக்கியம்
இரண்டுடலற்ற திலக்கியமென்றது,

இ-ள், முரண்டசிவ பரங்கடம்முடன் முக்கியப் பொருளாவதே) சிவபரங்கள்மாறுபாடாகின்ற காரியகாரண உடலில் சம்பந்தித்துநின்றபோது முக்கியப் பொருளென்றும் இரண்டில்வேறறு சிற்சொரூபமிலக்கியப் பொருளாவதே) இவ்விரண்டுபாதியையுமநீங்கிசாக்ஷியாய் நின்றபோது லக்ஷியப்பொருளென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது என்றவாறு,

அ-கை-மேல் உபாதித்வய மும்நீக்கில் ஏகவஸ்து வாமென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி- லக்ஷியப்பர சிவர்தங்க
ளுடம்பிரண்டு மிலக்கணா
வாக்கியப்படி நீக்கிறுலொரு
வஸ்துவே பரவஸ்துவே,

க - து இலக்கணத்தாலுட லிரண்டையுநீக்கிடின்
இலக்கமாம் வஸ்துசொரூபமென்றென்றது

இ-ள் லக்ஷியப்பரசிவர்தங்களுடம் பிரண்டும்உயர்ச்சியையுடைய பரத்தினதுஉடலும் தாழ்வையுடையசிவனதுஉடலும் ஆகிய விரண்டையும் (இலக்கணவாக்கியப்படி நீக்கினுல்) வேதஞ்சொல்லிய இலக்கணைக்கணவாக்கியப் பிரகாரம் விலக்கிப் பார்த்தால் (ஒருவஸ்துவே பரவஸ்துவே) இரண்டற்ற ஒருவஸ்து வாகியபிரமமாய்-எ-று—உயர்ச்சி யென்றமையால் தாழ்வு வருவிக்கப்பட்டது.

எக

அ-கை- முன்சொன்ன இலக்கண யித்தனையென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி- ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாததும்
உபயமும்மென வுணாவுளோர்
தேரிலக்கணை திரிவிதத்தில்
இசைப்பர்மற்ற தியம்புவாம்.

க-து- விட்டதும் விடாததுமிரண்டு முரைத்துமேல்
விட்டுவிடாததும் விளம்புவோமென்றது,

இ-ள்- (ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாததுமுபயமும்மென) அவைகை ஆராய்ந்தறியுமிடத்து விட்டலக்கணைவிடாதலக்கணை விட்டுவிடாதலக்கணை யென்றும் (உணர்வுளோர் தேரிலக்கணை திரிவிதத்திலிசைப்பர்) அறிவுடையோர்கள் வேதங்களை ஆராய்ந்து அதிலுள்ளலக்ஷணைவ

க்கிய மூன்றுவிதமாகச் சொல்லுவார்கள் (மற்றதியம்புவா
ம் அதுகளைச் சொல்லுகின்றோம்-எ-று ௭௨

அ-கை முன்சொன்ன லக்ஷணைமூன்றினுள்விட்ட
லக்ஷணையை அருளிச்செய்கின்றார்

கலி- மஞ்சுகூப்பிடுதென்றல்போலவும்
வடபகிரதி யுள்ளதே
விஞ்சுகோஷமதென்றல் போலவும்
விட்டலக்கணையாகுமே.

க - து கங்கையுமஞ்சமும் கழுறுமோவதுபோல்
அங்கமுனக்குவேறெனவுரைத்தது.

இ-ள்- (மஞ்சுகூப்பிடு தென்றல் போலவும்) கட்டிலானது கூப்பிடுதென்றொருவன் சொல்லும் அர்த்தம்போலவும் (வடபகிரதியுள்ளதேவிஞ்சுகோஷமதென்றல்போலவும்) வடகங்கைக்கணுள்ளது இடைச்சேரியென்றொருவன்சொல்லும்அர்த்தம் போலவும் (விட்டலக்கணையாவதிது- எ-று —[இதன்றாற்பரியம்] கட்டில்கூப்பிட்டதென்றும்கங்கைக்கணிடைச் சேரியுள்ளதென்றும் ஒருவன் சொல்லுமிடத்து - மஞ்சமானது மரம்மரமானது கூப்பிடுமோ - மஞ்சத்திலொருவனிருந்துகூப்பிட்டானென்று கொள்ளவேண்டிற்று - கங்கையானது - ஜலம் - ஜலத்திலேஇடைச்சேரிஇருக்கமாட்டாது கங்கைக்கரையிலே இடைச்சேரியிருக்கின்றதென்றுகொள்ளவேண்டிற்று - இப்படிப்போலஸப்த உபாதிக்குஞ்சீவன் சாக்ஷியாயிருக்கின்றானென்றுகண்டறிவதாம்இது சமசர்க்கவாக்கியமாகிய விட்டலக்ஷணையாம். ௭௩

அ-கை- மேல்விடாதலக்ஷணையை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி- செவலைநின்றது வெள்ளைபோயின
தென்றுசெப்புகல் போலவே
கலையின்றி விடாகலக்கலை
என்றுநீகொள் கருத்திலே

க - து நிறமொன்றைப்பற்றி நிற்கின்றவாறெனைப்
பரனுக்குவேறன் றுயிரெனவுரைத்தது.

இ-ள்-(செவலைநின்றது வெள்ளைபோயின தென்றுசெப்புகல் போலவே ஒருசிவப்புக் குதிரையும் வெள்ளைப் பசுவையுங் கண்டாயோவென்பார்க்குசிவப்புநிற்கின்றது வெள்ளை போகின்றதென்று சொல்லுதல்போலவு-)கலையின்றிவிடாகலக்கலையென்றுநீகொள்கருத்திலேயென நிற்றன்மையின்றி விடாகலக்கலை காட்டுமென்றுநின்கருத்திற்கொள்ளுவாயென-று—(இதன்றாற்பரியம்) சிவப்புக்குதிரையும்வெள்ளைப்பசுவையுங் கண்டாயோவென்பார்க்குசிவப்பு நிற்கின்றதுவெள்ளைபோகின்றதென்னுமிடத்துசிவப்பானவர்ணந்தனியேநில்லாது வெள்ளையானவர்ணந்தனியேபோகாது சிவப்பையுடைய குதிரைநிற்கின்றதென்றும் வெள்ளையையுடைய பசுவுபோகின்றதென்றுங்கொள்ள வேண்டுமாற்போல - இப்படியாகசர்வஞ்ஞத்வாதிஉபாதியுடையவனைபோலவுருத்துச்சாக்ஷியாயிருக்கின்றான் பரனென்றுகண்டுகொள்கவிதற்குவிசிஷ்டவாக்கியம் சோணஸ்திஷ்டதிகவேஉமாபதி லெனுமவிடாதலக்கணையாம்.

சூ-கை- மேல்விட்டவிடாத லக்ஷணையையருளிச் செய்கின்றார்-

கவி- மேவும்விட்டுவிடாதலக்கணை
மெய்மையாவெளிவிக்கவந்

தேவதத்தனென்னும் பொருட்படி
சிந்தைசெய்திருந்தீரவே

க - து அவனேயிவனென்னுமாறுக்கவழியே
இசணியதுவென்னுமியல்பையுரைத்தது,

இ-ள்-(மேவும்விட்டுவிடாதலக்கணை மெய்ம்மையாகே
னில்)சம்பந்தம்விட்டுவிடாத லக்ஷணையினது உண்மை
யாகென்றால்(இந்தவத்தனென்னும்பொருட்படி சிந்தைசெ
ய்திருந்தீரவே)இந்த விடத்திற் கண்டது அந்தேவதத்த
னென்ற அர்த்தப்படி சிந்திக்கில் சந்தேகந்தீர்ந்துபோகி
றது ஏ-து—(இதன்றாற்பரியம்)முன்சொல்லிய ஸம்ஸ
ர்க்கவாக்கியமும்விசிஷ்ட வாக்கியமுஞ் சொல்லப்பட்ட
உபாதிதீர்ந்து லக்ஷியமானனென்கிறவாஸநாதோஷமா
னியகுற்றம் அகண்டவாக்கியத்தினாலேநீக்கிஏகம்பண்ண
ப்படும் - அகண்டவாக்கியமாவது - ஸோ யந்தேவதத்தன்
என்றது ஒருதேவதத்தனென்னு புருஷனுடன்நாம்சிலகால
ங்கூடியிருந்தோம்சிறிது நாளுக்குப்பின்புபிரிந்துபோயி
னன் அநேகநாளுக்குப் பின்புமதுரையில் இராஜாவாக
க்கண்டோம்பின்புபிரிந்து போயினேம்சிலநாளுக்குப்பி
ன்புசிதம்பரத்தில் சந்நியாசியாயிருக்கக்கண்டோம்அப்
பொழுது இவன் அந்தேவதத்தனோவென்றுசந்தேகிக்கை
யில் அவன்முகத்திலே மறுவுண்டோவென்று பார்க்கும்
போது அடையாள மிருக்கையால் அவனேயிவனென்று
சொல்லப்பட்டது அப்போது அவனை இரண்டிடமும் இ
ரண்டுகாலமும் விட்டன அவைவிட்டுப்போகவிடாமனி
ன்றவன்ஒருதேவதத்தன்மாத்திரம் அவனேபோல்சுயமப
காகிய ஜீவாபாதிக்குந் தத்பதமாகியபாவுபாதிக்கு
சாக்ஷியாய்நின்றவன் ஒருவனே இப்படியிரண்டுபாதிய
ம்போக இரண்டிடத்துநின்ற ஜீவனைபரன்பரனேயென்

க-னென்று ஏகமாகக்காண்பது விட்டுவிடாதலக்கணைய
மென்றதாம்

எ

அ-கை- மேல்விட்டுவிடாதலக்கணையின்படி நீகொ
ள்ளவேண்டியதென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி· விட்டலககணைதனையும்விட்டு
விடாதலக்கணை தனையுநீ
விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணை
யால்விளங்கு விளங்குவே

க - று முன்னிலக்கணை முழுதையுநீக்கி
பின்னொரு விலக்கணை யருந்தமாகென்றது

இ-ள் (விட்டலக்கனைதனையும்விட்டு) கட்டில் கூப்பிடு
மோ ஆகிலொருவிடளிருந்து கூப்பிடுகின்றானென்றும் க
நகைசந்திக்குமா கங்கைக்கரையிலிருக்கும் இடைச்சேரி
சங்க மென்றறிவது போலும் எழுபாதிக்குஞ் சாக்ஷியாயி
ருந்தான்ஜீவனென்றறியச்செய்த (விட்டலக்கணையும் விட்
டுவிடாதலக்கணையும்விட்டு) சிவப்புநிற்கின்றதுவெள்ளை
போகின்றதென்னில் சடமானதிறம்ஓடுமா நிற்குமாகுதி
ரையைப் பசுவைம்பற்றிநிற்குமோடுமென்றறிவது போ
லும் எழுதாதிக்குஞ் சாக்ஷியாயிறந்தபரமென்றறிவித்த
விடாதலக்கணையும்விட்டு விடாலக்கணையால்விளங்கவே
விளங்குமாணுக்கனே நீமுன் சொல்லிய இரண்டிலக்கணை
யின்பயனையும் விட்டுவிட்டுவிடாத லக்கணையினலேபிர
காசமாகத்தெளிவாய்-எ-று—(இதன்றாற்பரியம்) தேவத
த்தனைவன் இரண்டிடமும் இரண்டுகாலமும் நீக்கிப்பா
ர்க்கில் ஒருதேவதத்தனேயனது போலகாரியஉபாதியையு

ம்காரணஉபாதியையும் நீக்கிப்பார்க்கில்பரிபூரணமாய்வி ளங்குகின்றபரமேநீயென்றறிவித்ததாம் எ-சு

கவி- போதுமேவியதேயம்விட்டொரு
புருடனைக்கொளுமாறுபோல்
ஓதுமீருடல் கண்டுவிட்டகன்
உண்மைகாண வுணர்ந்திடே.

க - து காலதேயம்விட்டவன்றனைக்காண்டல்போல்
தூலம்விட்டுண்மையைத்தொகுத்தறியென்றது

இ-ள், போதுமேவிய தேயம்விட்டொரு புருடனைக் கொளுமாறுபோல்) அந்தக்காலம்இந்தக்காலமென்று சொல்லுங்காலத்தையும்-அந்ததேயம்இந்ததேயமென்று சொல்லுந்தேயத்தையும் - நீக்கிவிட்டுஒருதேவதத்தனாகி யபுருடனை அவன்காணிவனென்று அறிந்துகொளுமவ ஙகசோல(ஓதுமீருடல்கண்டுவிட்டகனுண்மை காண வு ணர்ந்திடே)முன்சொன்னகாரியகாரணஉடல் இரண்டை யுமசத்தென்று அறிந்துநீக்கிஇரண்டிடத்துமிருந்தது ஒன் றுதானென்றுஅந்தவுண்மையைக்கண்டறிந்துகொள்ளென

அ - கை- மேல் உபாதிகளை நீக்கி சாக்ஷியைக்கண் டுகொளென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி. பிரியாவுயிர் காரியமாமுடலும்
பிரமத்துறு காரணமாமுடலும்
கரியாகிய வாதனையுந்தவிரக்
காட்டிப்படிகண்டுகொள்கண்ணுறவே

க - து ஈசனுமிருடலிரண்டையுநீத்துநீ
மாசறுசாக்ஷியின் வழிகாணென்றது

இ-ள்(உயிர்பிரியாக் காரியமாமுடலும்)சீவனைவிட்டுப் பிரியாதகாரிய வுபாதியென்னுந் தேகமும்(பிரமத் துறுகாரணமாமுடலும்) பிரமத்தைப்பொ

றுந்தியகாரணவுபாதியென்னுந் தேகமும் (கரியாகிய வரதனையுந் தவிரக்காட்டும்படி) சாட்சியாகிய வாசனை வுபாதியுநீக்கநீங்காண்பித்தபடியே (கண்டுகொள்கண்ணுறவே) அறிவினிடமாகப் பொருந்தக்கண்டுகொள்-எ-று

அ-கை. அந்தக்காரணங்களிருந்தாலும் நீங்கினாலும் சைதன்னியத்தை யறியக்கூடாதென்பதைமேலருளிச்செய்கின்றார்,

கலி. காரணத்திரளிற் பினுமப்பொருளைக்
காணக்கிடையாதவை யையறவே
மரணப்படினும் மதுகண்டுகொளும்
வழியில்லையெனும் படி நீமதியே.

க-து. காரணங்களிற்பினுங் காண்டற்கரியதை
மரணங்களாயினும் வழியில்லை யென்றது.

இ-ள், (காரணத்திரளிற்பினு மப்பொருளைக்காணக்கிடையாது) அந்தக்காரணக் கூட்டங்கள் சமைந்து கெவுரவங்கெடாமனிற்கினும் அந்தப்பிரமத்தைக்காணபது அரிது அவையைசயறவே மரணப்படினு மதுகண்டு கொளும் வழியில்லை) அவ்வந்தக்காரணங்கள் இறப்பினும் பிரமத்தைக்கண்டுகொள்வதற்கு மார்க்கமில்லை) எனும்படி நீமதியேயென்றபிரகாரத்தை யுனதுவிவேகத்தினாலே அறிந்துகொள்வாய் என்றவாறு —இதன்றாற்பரியம்) அந்தக்காரணமானது ஆதித்தன் சந்நிதியில் வைத்ததீபம் போல கெவுரவங்கெட்டிருந்தால் சைதன்னியத்தைப் பொருந்தலாமென்றது ஆதித்தனைப்போல அறிவுதீபம் போல அந்தக்காரணமெனவறிக.

எகூ

அ-கை, அவ்வாத்திரத்தில் அந்தக்கரணங்கள் வியாபிக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. எந்தக்கரணங் களுமேவலரற
இதில்லாதனையாம் விஷயங்களோடே
அந்தக்கரணங்கள் பொருந்தல்களற
அவைமாய்தல் சுஷுப்தி யவத்தையதே

க-ரு. கனவுங்கனவு காட்டியசுஷுப்தியும்
இனயிதுவென்ன விளக்கவுரைத்தது.

இ-ள். (எந்தக்கரணங்களுமேவலரற) எல்லாத்தத்து வங்களுந்தனது செய்கைகளைச் செலுத்துமிடமுஞ்சாக்கிரம் (இதில்லாதனையாம் விஷயங்களோடே அந்தக்கரணங்கள் பொருந்தல்களற) சாக்கிரத்தில்நின்ற தத்துவங்களில் வாதனைக்குரியவாக்காதிகளுடனே அந்தக்கரணம் பொருந்திநிற்கின்றது ஸ்வப்னம் (அவைமாய்தல் சுஷுப்தியவஸ்தையதே) ஸ்வப்னத்தில் நின்றதத்துவங்களு மடங்கிநிற்கின்றதே சுஷுப்தியென்றவாறு.—(இதன்றாற் பரியப்) அவஸ்தாத்திரயத்திலும்போக்குவரத்தாய் வியாபித் அம் திருக்குமறிவென்றதாம்.

அ-கை. கனவிற் சுஷுப்தியுநினைசதன்னியப்பிர காசிகருமென்டனைத் மேலருளிச்செய்கின்றார்

வேறு-கவி

வினைவிற்பாரத்தை யறிவுறுதற்கனைவத்தைபுலன் வி
னைமாறியே-கனவிற்சுழுப்தி நிலைவரினட்பொருட் டிசரு
ங்கலமாகவே,

க-து சாக்கிரத்தனிலறிதூக்கம்வத்தற்பிடின்
நீக்கமில்லாப்பர நிலைவருமென்றது

இ-ள், (பரத்தையறிவுறுதற்கு வினைவில்அவத்தைபுல னெவ்வினைமாறியே) பிரமத்தைஅறிவுபொருந்துதற்கு எவ் வினைமாறியே நீக்கட்கில்அவத்தைகளில்நின்ற அறிவு அ விக்மென்று ... வ்வவ்வவத்தைகள் மயமாயிற்றுமேச்செயகைவரிங்கி(கனா

விக்குழப்பி நிலைவிசாய்ப் பொருட்டிக் குழந்தைமாகவே) ஜாக்கிரத்தில் சுஷுப்தியின் செய்கையுளதாகில் அந்தப்பிரமசைதன்னியமுண்மை பெறப்பிரகாசிக்கும்-எ-று. அக

அ-கை. சிவத்தன்மை இதுவென்றும் ஈஸ்வரத்தன்மையிதுவென்று மேலருளிச்செய்கின்றார்

௪௯. தவிர்த்தவத்தை களையறிவுற்ற வற்றுரியநி லைசிவனே இலிங்கத்திலப்புருடனை வுற்றவத் துரிய நிலையீசனே.

க - து, சிவமுத்தியினைத் திருப்பிப்பிரம
பாவனை யதிற்றுயிர்ப்பனவென்றுரைத்தது

இ-ள். (தவிர்த்தவத்தைகளை நீவுற்று இரண்டேவித அவத்தைகளைப்பொருந்த அறிந்து (அவற்றுரியநிலை) அவைகளுக்குரித்தாகிய நிலைகளைப்பெற்றிருந்த) அப்புருடன் சிவனே) அந்தப்புருஷனாகிய ஜீவன்றனே (இலிங்கத்தில்) இந்தவகையில கண்டகாட்சியை நீக்கி கனவுற்றவத்துரியநிலையீசனே) கனவில் அந்ததுரிய அறிவு பொருந்துமாகில் நிலைபெற்ற ஈஸ்வரத்தன்மையாம்-எ-று. அஉ

அ-கை. மகாவாக்கியார்த்தத்தை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

௫0 அஇலக்கிப்பரமதுரியப் பொருட்குரிய மதுவாகையே புகலுற்றதத்வமஸியெனுமுப்பதத்தின் முமப்பொருளாவதே

க-து. முப்பதமுடிவினின் முதற்பொருளாமது
செப்பியதுரியாந்தசத்திதென்

இ-ள் (அஇலக்கி)ஜகத்திற்குச் சாட்சியாகவிருக்கின்ற பிரமமும் (பரமதுரியப்பொருள்) அதிரகசியார்த்தமான ஜீவசாட்சியாகிய ... (துரியமதுவாகையே ஏகமா

னபிரமமாகுகையே (புகலுற்ற)வேதமுடிவாகிய மகாவாக்கியஞ்சொல்லுகின்ற தத்வமசியென்னும்)தத்பதம்-த்வம்பதம் அசிபதம்என்னும்(மும்பதத்தின் முடிபொருளாவதே) மூன்றுபதத்தினுமுடிவினின்ற பதத்தினேலேகமாகியஅர்த்தம்-எ-று,—என்னவேசீவேஸ்வர வாச்சியாதிக்கிகூடஸ்தபிரமமாகுமென்பார் முப்பதத்தின்முடிபொருளாவதென்றார்— (இதற்குகாரணம் சொரூபானந்தர் அன்னைப்பத்து) தத்பதந்தொம்பதந் தாமாய ஸப்பதம்- இப்பதமானவ ரன்னையென்னும் இப்பதமாயவியல்லையிதுவென்று செப்பமுடியுமோ வன்னையென்னும்-என் பதனூற்காண்க அ|௫

அ-கை. மேல்வேதாந்தஉபதேசஞ்செய்த ஆசாரியனாமாணுக்கன்வணங்கிவிண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்வதை அருளிச்செய்கின்றார்

௬வி. விமலப்பொருட்சுருதிநெறியிற்பெறக்கருணை-
நிதிகூறவேஅமலப்பொருட்பெறுதலருமைத்தே
னக்கமுறியடிவீழவே

க-து. சுருதிநெறிபெறச் சொற்குருபதத்தினில்
ஆரியனென்றவனு மனைந்துதொழுதது

இ-ள் (விமலப்பொருள்)சுத்தார்த்தமாகிய பிரமத்தை சுருதிநெறியிற்பெற வேதஞ்சொல்லியமார்க்கப்படிபெற்றுக்கொள்ள(கருணைநிதிகூறவே கிருபாநிதியாகிய ஆசாரியர்அருளிச்செய்யவே(அமலப்பொருட்பெறுதல்) சுத்தார்த்தமானபிரமத்தை அடியேன்பெற்றுக் கொள்வது (அருமைத்தெனக்கமுறியடிவீழவே) அரியதன்மை யென்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஆசாரியர் திருவடிகளில் பா[illegible]ங்கமாய்விழுந்துசேவிக்க-எ-று அ|௬

அ-கை, சேவித்துநிற்கு மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர் உளங்களிகூர்ந்து பிரமோபதேசஞ்செய்யும் பொருட்டு பூர்ணாபிஷேகஞ்செய்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்,

கவி- தமரக்கலைக்களவுதெரிவற்ற தற்பொருளதனை யீகுவான்- அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு செய்தபிஷேகமே

க-து. தற்பொருளருள்குரு சிவஞானனுக்கு
நற்பதப்புனலபிஷேகமுநவின்றது.

இ-ள். தமரக்கலைக்களவு தெரிவங்களெனிக்கப்பட்டகலை ஞானங்களினாலளவிட்டறிதற்கரிய (தற்பொருளதனையீகுவான்) அதுவென்னுமர்த்தமான வதனை அளித்தருளு மபொருட்டு (அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு) தேவர்களுக்கும் அளவிடற்கரியமகிமைதங்கிய பாதோதகத்தினாலே செய்த அபிஷேகமே சீஷனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்தருளி-எ-று- ௮௫

அ-கை. ஆசாரியர்தனது சேஷமளித்து மாணாக்கனுடற்பகைநீக்கியதை மேலருளிச்செய்கின்றார்-

கவி. பவளத்தில்லைவைத்தமுதினின் மிச்சிலிட்டினிய பரிவோடுமாதவளப்பொடிக்கவசமெனவிட்டுடற்பகைகடலைசாயவே

க-து- வெண்பொடியளித்தவன் வினைகணீக்கியபின்
உண்டதன்சேட முதவியதுரைத்தது.

இ-ள். (உடற்பகைகடலைசாய) உடற்பகைகளும் உயிர்ப்பகைகளும்உட்பகைகளும்நலிபெடாமல்நீக்கும்பொருட்டு (மாதவளப்பொடிக் கவசமெனவிட்டு) பெருமையுந்தூல்லியமுமுள்ள விபூதியினாலேகவசங்கரித்ததுபோல நுதல்முதற் றேகத்திற்றரித்து (பவளத்தில்லைவைத்தமுதினினிய) தமது அதரத்தில்வைத்த அமுதினை மிசி

ணபிரமமாகுவதையே (புகலுற்ற) வேதமுடிவாகிய மகாவா
க்கியஞ்சொல்லுகின்ற தத்வமசியென்னும்) தத்பதம்-தவ
ம்பதம் அசிபதம் என்னும் (மும்பதத்தின் முடிபொருளா
வதே) மூன்றுபதத்தினுமுடிவினின்ற பதத்திறுமேலகமா
கியஅர்த்தம்-எ-று,— என்னவேசிவேஸ்வர வாச்சியதீக்
கிகூடஸ்தபிரமமாகுகவென்பார் முப்பதத்தின்முடிபொ
ருளாவதென்றார்— (இதற்குக்காரணம் சொரூபானந்தர்
அன்னைப்பத்து) தத்பதந்தொம்பதந் தாமாய வப்பதம்-
இப்பதமானவை யன்னேயென்னும் இப்பதமாயவியல்லை
யிதுவென்று செப்பமுடியுமோ வன்னேயென்னும்-என்
பதனாற்காண்க அரு

அ-ஙக. மேல்வேதாந்தஉபதேசஞ்செய்த ஆசாரி
யனாமாணாக்கன் வணங்கிவிண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்வ
தை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி. விமலப்பொருட்சுருதிநெறியிற்பெறக்கருணை-
நிதிகூறவேஅமலப்பொருட்பொறுதலருமைத்தெ
னைக்கழறியடிவீழவே

க-து. சுருதிநெறிபெறச் சொற்குருபதத்தினில்
ஆரியனென்றவனு மனைநந்துதொழுதது

இ-ள் (விமலப்பொருள்) சுத்தார்த்தமாகிய பிரமத்தை
சுருதிநெறியிற்பெற வேதஞ்சொல்லியமார்க்கப்படிபெற்
றுக்கொள்ள (கருணைநிதிகூறவே) கிருபாநிதியாகிய ஆசா
ரியர் அருளிச்செய்யவே (அமலப்பொருட்பெறுதல்) சுத்
தார்த்தமானபிரமத்தை அடியேன்பெற்றுக் கொள்வது
(அருமைத்தெனைக்கழறியடிவீழவே) அரியதன்மை யெ
ன்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஆசாரியர் திருவடிகளில் பணி
...ஞ்சலிக்க-எ-று அரு

அ-கை, சேவித்துநிற்கு மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர் உளங்களிகூர்ந்து பிரமோபதேசஞ்செய்யும் பொருட்டு பூர்ணாபிஷேகஞ்செய்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்,

கவி- தமரக்கலைக்களவுதெரிவற்ற தற்பொருளதனை யி குவான்- அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு செய்தபி ஷேகமே

க-து. தற்பொருளருள்குரு சிவஞானனுக்கு
நற்பதப்புனலபிஷேகமுரைகின்றது.

இ-ள். தமரக்கலைக்களவு தெரிவங்கலலிக்கப்பட்டகலை ஞானங்களினாலளவிட்டறிதற்கரிய (தற்பொருளதனையி குவான்) அதுவென்னுமர்த்தமான வதனை அளிக்கருணை ய பொருட்டு (அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு) தே வர்களுக்கும் அளவிடற்கரியமகிமைதங்கிய பாதோதக த்தினாலே செய்தஅபிஷேகமேசிஷனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்தருளி-எ-று- அ௫

அ-கை. ஆசாரியர்தனது சேஷமளித்து மாணாக்க னுடற்பகைநீக்கியதை மேலருளிச்செய்கின்றார்-

கவி. பவளத்தில்லைவித்தமுதினின் மிச்சிலிட்டினிய ப ரிவோடுமாதவளப்பொடிக்கவசமெனவிட்டுடற்பகைகட லைசாயவே

க-து- வெண்பொடியளித்தவன் வினைகணீங்கியபின்
உண்டதன்சேட முதவியதுரைத்தது.

இ-ள். (உடற்பகைகடலைசாய) உடற்பகைகளும் உயி ர்ப்பகைகளும்உட்பகைகளும்நலைபெடாமல்நீங்கும்பொ ருட்டு (மாதவளப்பொடிக் கவசமெனவிட்டு) பெருமை யுந்துல்லியமுமுள்ள விபூதியினாலேகவசங்கரித்தது போ லநாகல்முகற் தேகத்திற்றரித்து(பவளத்தில்லைத்தமு தினினினிய) தமது அதரத்தில்லைத்த அமுதினை மிசி

காசிப(ஸ்ரீச்சில்பரிவோருமிட்டு) தமதுபரிகலசேஷத்தை
அன்புடனளித்தருளி-எ-று. உடற்பகைகளாவன-அனல்
சீதம்-அசனி புனல்-வாதம்-விஷம்-ஆயுதம்- மருந்து பசி
தாகம்-பிணி முனிவருமை, உயிர்ப்பகைகளாவன- காம
ம்குரோதம்-லோபம்-மோகம்-மதம்-மாச்சரியம் - பயம்-
வெகுளி-உவகை-நினைப்பு-மறப்பு-உட்பகைகளாவன- உ
றக்கம்-நோய்-மரணம்-இவைகளொழிக. உடற்பகைக
ளென்றதனால் உயிர்ப்பகை உட்பகைவருவிக்கப்பட்டது

அ-கை. மாணாக்கனுடல் பொருளாவி மூன்றையும்
கையேற்று தீக்ஷைசெய்வதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

சுலி. உதகத்துடற்பொருளோடுயிர்க்கைக்கொடுத்தி
மிசையொருபோதோடே-பதகத்தலத்தைவிட இருகை
த்தலந்தொடுருபகமேலவே.

க-ஞ. உடல்பொருளாவி யுதகமோமூட்டின்
இடபகத்தலையிற் கைதிக்கையெய்தென்று

இ-ள்(உதகத்துடற் பொருளோடுயிர்க்கைக் கொடுமா
ணாக்கனாகிய சிவர்ணன் உதகசகிதமாயுடல் பொருளா
வி மூன்றையுந் தத்தஞ்செய்ய அதைஆசாரியர்கைக்கொ
ண்டு(உச்சிமிசையொரு போதொடே-பதகைத்தலத்தை
விட)உத்தமாங்கத்தின்மீது ஒருபுஷ்பசகிதமாய் அழகு
தையமான தமதுகைத்தலத்தை வைத்து அந்ததீக்ஷை
செய்ய(இருகைத்தலந்தொடுருபகமேல) சிஷன் தனி
குகைகளிலும் ஆசாரியர் இருதிருவடியையும் பொருந்
தப்பிடித்துக்கொள்ளவே-எ-று—உடல்பொருளாவி மூ
ன்றனையுந்தத்தங்கொடுத்தலாவது-உடலைத்தனதென்

தோன்றபிமானித்தலின்றி யிருத்தல்-பொருள்களின்மே லபற்றுதலின்றி யிருத்தல்- ஆகி-சிமைன்றியேயொன்றை ச்சுட்டுதலின்றி யிருத்தலாம்—(அதற்குப் பிரமாணம்-பி ரபஞ்சத்தை உயர்ந்தமெய்ஞ்ஞான திட்டையாலனைத்தும் உ ணர்ந்த மேலோர்க்குளமகிழ- வியத்துடலாதி பொருளை யுட்சயர்ப்பித்தினை யிலாப்பிரமவானந்தம் - தடங்கிறோ ருடலபிமானத்தைநீக்கித் தனத்தின்மேல டற்றுதலின் றிச் - சுயபிரகாசசிவமலமென்னைச் சுட்டிடாரவர்ப தத்துறிப்பாம் - என்பதனாற்காண்க. அஎ

அ-கை- ஞானநேத்திரத்தையருளி பிரமாநுபவமு றையென்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி - ஒழியப்புலக்கணுபவிடதப்பொருட்டே
ரியவுளஞானமாம்- விழியைக்கொடுத்துமோ
ழியெனமுப்பதப் பொருளுடவெளியாகவே

க - து. உனக்கனைன்றென் றுளக்கண்ணளித்தபின்
ஞானப்பொருளநுபவமுறையென்றது.

இ-ள். (புலக்கணொழியவுளஞானமாம் விழியைக்கொ டுத்து) புலன்களிலொன்றாகிய விழியாற் பார்க்கின்றதை யொழித்து உள்ளேபிரகாசித்தறியும் பேரறிவாகிய ஞா னநேத்திரத்தைக் கொடுத்தருளி (உபவிடதப் பொருட் டெரிய முப்பதப்பொருளும் வெளியாகமொழியெனவே உபநிஷத்து அர்த்தந்தெரியும்படிக்கு திரிபதார்த்தமும் பிரகாசமாகச் சொல்லென்று கேட்கவே-எ-று—அங்ங னமாசாரிய நுபதேசித்ததும், இங்ஙனமாணாக்க னேற்று க்கொண்டதும், சம்பிரதாயமெனவறிக அஅ

அ-கை- மாணாக்கன் அவ்வாத்ததரிசனஞ்செய்து அநுபவமுறைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கிறார்.

கலி-நனவைத்துவக்கிமுடி துரியத்தைமுற்ற
விறைநவில்நீதியே - மனவர்க்கமற்றநுபவ
முற்றிசிற்கனவின் வழியோதுவான்

க-து கண்டல்காணுதலை காணாமடங்கியே
கண்டவநுபவங் கழறுவனென்றது

இ-ள் (நனவைத்துவக்கித் துரியத்தைமுடிமுற்ற) சாக்
கிராவஸ்தை முதலாகத்தொடங்கி துரியமுடிவாக முழு
மையும் (இறைநவில்நீதியே) ஆசாரியரநுக்கிரகஞ் செய்
தருளிய நாயப்படிக்கே (மனவர்க்கமற்ற) மனம்புத்தி அ
கங்காரசித்தங்களும் தனதுசெய்கையற்ற (அநுபவ முற்
றி) அனுபவமுதிர்ந்து (சிற்கனவின் வழியோதுவான்) அ
றிவுசித்திரையிற் கண்டகாட்சிகளைச்சொல்லத் தொடங்
அக
கின்றேன்-எ-று.

அ-கை- சாக்கிரதரிசனத்தை மேலுரைக்கின்றார்

கலி-பூரணமாகியபுறம்புளபுலன்களுமந்தக்கரணம்
யாவையும் வழங்கிடானவெனக்கண்டேன்

க-து. புகலுமீரேழுமே யோகம்பொருந்திடம்
சகமுகநனவெனத் தானறிந்துரைத்தது

இ-ள். (பூரணமாகியபுறம்புளபுலன்களும் நிறைவுசொ
ன்டிராநின்ற புறக்கருவிகளாகிய சத்தாதியைந்தும் வச
னாதியைந்தும் அந்தக்கரணம் யாவையும் வழங்கிட நன
வெனக்கண்டேன்) மனதுகொண்டுகூட்டி உலாவுகின்ற அவி
டத்தைச்சாக்கிரமென்றுகண்டறிந்தேன்-எ-று—யாவை
யுமென்றமையால் பிராணவாயுவையும் அபிமானிவில்லை
யென்றுங்கூட்டிக்கொள்க(இதற்குதாரணம்)உற்றறிவெ
ழுவனவிருளகன்றதுபோல- உதயம்வந்தெழவுடுவொளி
யகன்றனவால்- நற்றுடலுயிர்ப்பொருளப்புடன்கலந்து

நாண்மலர்த்தாளிணை நாயினேற்கருளிச் சற்குணவிகல சக்கிரகாரணங்கள் சதுர்க்கேச செலவுங் கைப்பற்றிப் பொன்றிப்பெற்றுத்தீக்கைமுதற் பதமெனக்கருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே-என்பதற்றுக்காண்க ()

அ-கை. மேல்ஸ்வப்நதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. புரணமாகியபுறம்புள புலன்கெட வந்தக்
கரணம்யாவையுமறந்திடக் கண்வளர்க்கலனேன்

க - ஞ, நானுடனறுநகனவிலிருந்திடக்
காலுகரணமோர் கனவுடனாத்தஞ

இ-ள். (புரணமாகியபுறம்புளபுலன்கெட இசைநவுசெசவைடிராகின்ற புறக்கருவிசப்தாதிமறைந்திடத் தங்கத்தக்கரணம் யாவையும்வழங்கிடக்கனவென்கண்டேன்) மனைப்புத்தி அகங்காரமசித்தமிக்காள்குழுலாவுகின்ற இடத்தை ஸ்வப்நமென்று கண்டறிந்தேன்-எ-று — (உதாரணம் அண்டருப்பாவெழுவநிலகன்றதுபோல்- ஆதவனைழுவுமதியகன்றனவால்- எனாடிசைசேதாந்திரிக்கேளோயறியாதே-எய்க்கேனையாண்டுனைத சதனைஅ மதிலேகவைர்கொள்கனவையில் கனவெனவிருந்திக்- காயமதமதுட்கரணங்களுடனே- பணிகெஸ்ங்கவர்பதவெனவருளப்பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே. ௬௧

அ-கை, மேல்சுழுத்திதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி மரணமாகியநிசையிது
வெனுமபடியற்றி
கரணயாவையு மழிந்துள
சுழுத்தியுங்கண்டேன்.

உ-ஞ. மழுக்கவாய் மறைந்தாய்த்துகிடந்திடம்
சுழுத்தியாமலையுந்தபாவனிமனை துவாரத்தஞ.

இ-ள் (காரணமாகிய பிரசைதன்ய சொரூபம்) அனிக்கி டமாகிய காலாதீதமென்று சொல்லப்படுக்கு மௌனிகர மாகிய பாவையுமிறந்தனை தூரத்தியக்கண்டேன்) மாமாயி பாதிய காரணங்களும் பாவையும் பொருட்டாக ஆவிவின் போனுள்ள தூரத்தியைக் கரிசித்தேன் - எ-று —— அப்படிக் தற்றுவை பிரகிருதி விகாரங்களும் - பகுபதம் பெற்றவுள் கொள்க- படுவிக்காணத் தொக்கைகளையும் பற்றுமல நானாக்களையுங் கண்ணுக்குள்ளடக்கிக் காணும்போல விரு க்கின்றதைச் சுவப்பென்னைக்குங் கண்க (உதாரணம்பக்கா- ரூலயும்பதைப்பறவி பக்கியப் -பாரி நீக்கியவனை வெறும குஞ்சுபுரிய - ஆக்கமேது நுவம சவியமரி கன்னை அதுகிகு ஊ ழக்கியவ்வியக் காமமையை உக்கமையுருக்கிர பதமூக்கப்பி ரஜிருகி உன துடைவா முதல் ரூம் சுசூலந்தோயை பத்தியகரி பிராருத வெனருளப்பரிந்ர னானோபள்ளிபெழுக்கரு சஉ. ளாநோ - என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. மேல் துரிய தரிசனத்தை உரைக்கின்றார்

கலி. எஞ்சலின்றியெய்க்காரணமு
மிறந்திருண்டிருந்த
துஞ்சலங்குணர்போதமாந்
துரியமுங்கண்டேன்.

க-து. குறியாமுன்னையுங் குறிக்கின்றிதம்
அறியாதறிவே துரியமென்றது.

இ-ள். (எஞ்சலின்றியெய்க்காரணமும்) குறைவில்லாத எல்லாத்தத்துவமும் (இறந்திருண்டிருந்த துஞ்சலங்) இரு ள் மயமாகிய நிலைபெற்றிருக்கின்ற (அங்குணர் போத மாந் துரியமுங்கண்டேன்) அவ்விடத்திலறிவின்பமயமா காம் துரியமுங்கண்டேன்) - எ-று —— கனவிலுங் காண விலாகிய துரியமுங்கரிசித்தேன் - எ-று —— கனவிலுங் காண லாகிய துரியமுங்கிரிசித்தேன் அறியாதிய காட்சி நிதிப்பதி

யமென்பார் உணர்போதமாந் துரியமென்றார் (அதற்குகாரணம் - தத்வராயசுவாமிகள் பாம்பாட்டி மனமுதலான கரணமெல்லாமாயவருள் செய்தாரானையானோ - நனவிலுங் கனவிலுஞ்சுழுத்தியிலுந் நானேதானே னென்றாய் பாமே - என்பதனாற்காண்க. சுஆ

அ-னக- மேல்பரசாக்கிரதரிசனத்தை யுரைக்கின்றார்.

கவி. துரியமாகியபோதமோர்
துளக்கமற்றனைத்துங்
கரியதாயிருந்திடம்பர
நனவெனக்கண்டேன்

க-ஆ. காட்சியாங்காரணகாரியமனைத்தும்
சாட்சிவைக்கிடம்பர சாக்கிரமென்றது

இ-ள். (துரியமாகியபோதம்) காரியவுபாதியாகிய தூல சூட்சுமகாரண தேகத்திரயமும் நனவுகனவுசுழுப்தி அவஸ்தாத்திரயமும்-விச்வ- தைசத-பிராஞ்ய- அபிமானித்திரயமும் ஆகிய இவைகளைசஞ்சர்க்கவாக்கியத்தால்வேறுசெய்து மெல்லீசெடுத்த நின்றஅறிவு (ஓர் துளக்க மற்றனைத்தும்) ஓரசைவுமின்றிமுனசொல்லிய வனைத்திற்கும் (கரியதாயிருந்திடம்பர நனவெனக்கண்டேன்) சாட்சியாயிருந்த இடத்தைப்பரசாக்கிரமாக தரிசித்தேன் -எ-று. (உதாரணம்) விரிவுறுகாரிய வுபாதிகளெல்லாம்- வேறுசெய்தவிராட்புருடனையனைவும்- கரியதுவாக நின்றனை வைமுழுதும்-கடுஞ்ஞன சஞ்சர்க்கவாக்கிய மதனால்-துரியமதனையறிதொம்பதமேகசர்-சொல்லுமுற்பூரணசேதனின்னைப் பரநனவிற் கரமணியெனவருளப்- பரிந்துரைனே பள்ளியெழுந்தருளாயே-என்பதனாற்காண்க.

சசிவஞானபோதம்.

அ-கை. மேல்பரஸ்வட்சத்தை யுரைக்கின்றார்.

கலி. புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்துணர்
போதமாந்தனையே
உணர்ந்தமற்றதுபரகன
வெனும்படி யுணர்ந்தேன்

கு-று- பரனைவதனிற் பகுத்துணர்தலையும்
இரமுறுவதுபர கனவென்றுரைத்தது

இ-ள், புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்து (கூடியிரா நின்றத
னிலக்காட்சியை ஆராய்ந்து (உணர்போதமாந்தனையே)
அறிகின்ற அறிவாகிய தன்னையே (உணர்ந்தமற்றதுபரகன
வெனும்படியுணர்ந்தேன்) அறிவுற்றிருந்ததைப் பரகன
வாகக்கரிசித்தேன்-எ-று— (உதாரணம்) காலமுரு அ
ருறுனமுதேறுபமும் - கண்டனனென்னிவிராசதமாயை
மேலொங்கிமுபக்கம் விரவியபின் முன்விரிவுறு மையை
மையினவெல்லாம் சாலவுமிரணிய கர்ப்பமுமிதுகாண்-
சாதிவகாலபரன்கனவிதுவே- பாலுயர் காரணவுபாதி
வென்றருளப்-பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே.

அ-கை- மேல்பரசழுப்தியையுரைக்கின்றார்.

கலி, சான்றுசாக்கியமிறந்திடந்
தானிருந்தமையும
தோன்றிடாவிடம்பரசழுத்தி
யனைத்துணர்ந்தேன்.

கு-று. சாக்கிரமுதலாய்க்கண்டுணர்வினையும்
தோக்கிடாதகலம்பரசழுத்தியாமென்றது

இ-ள், (சான்று) யாவைக்குமேலாகச்சேவித்து நி
ன்ற சாட்சியும் (சாக்கியம்) அந்நூனங்களைக் கடந்
ன்ற சாட்சியும் (சாக்கியம்) அந்நானத்துக்கு உபச
ரிக்கின்றசாக்கியமும் (இறந்திடம்) அந்தமிக்கு உபச
பனமாகிய தானிருந்தமையும் தானிருக்கின்றதையும்

றிடாவிடம் பரசுழுத்திபெனைத் துணிந்தேன்) அறி யாத இடத்தைப் பரசுழுத்தியாக தரிசித்தேன்-எ-று. (இதன்பதசாரம்) நானேதாறு பகண்டபரிபூரணமாய் சமஸ்தமு முணர்வுற்று எவற்றிற்கும்பொதுவாகவிரு ப்பதென்பார் சான்றென்றும் புருவசஞ்சிதங்கோலிய விஷயேந்திரிய ரூபமா யாகாமிய நீங்கிரேறென்றவா தனையான அஞ்ஞானமுங் கடந்த உணர்வென்பார் சா க்கியமென்றுங் சிதாபாசத்துவம் அத்தமித்த கடந்த சைதன்னியமும் பிரமசைதன்னியமும் ஏகமானதென் பார் இறந்திடமென்றும் பெத்தத்திசையிற் சிற்றுண ர்வு முத்தித்திசையில் பேறறிவுயாகியதென்பார் - நா னிருந்தமையுந் தோன்றிடாவிடமென்றும் இரண்டாம் பாழென்பார் - பரசுழுத்தியென்றுங்கூறினர். ;(இதற் குக்காரணம்) நோக்கிமுன்வினையற நுகர்வுறுவினை ய நோக்குமிந்தியங்களின் போக்கறுத்ததத்தே தாக் கியவாதனை தன்னையுந்தவிர்த்துத்-தமத்தினைக் கடந்து ணர் சாக்கியதாக்கி-சாக்கியசான்றுமத் தமித்து நின் றுளிருந் தற்சுருபமுமுப சமித்துணிலொன்றத்-தூக் கினனே சுருபானந்தச் சுடரோ சுந்தரனேபள்ளியெழு ந்தருளாயே - என்றும் இதமகமறவிரு வினவென்ற ருளி - எழில்பரசுழுத்திகார ணதியற்றதுவாம்-அதீத மதிது வஜஹர்லட்சணைபதறைல் ஆசறுசொல்லுறு பா ழிரண்டாம்பாற்-பொதுவதுபகவதுபோக்கடமன்றிப் போதமுமழுங்குமவ்வியாகிறதயிறுகல்-பதிபடல் சுதா சிவ பராசத்தியருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தரு ளாயே என்பதனுற்காண்க. ௯௯

எ

அ‑கை. மேல் பரதுரியத்தை உரைக்கின்றார்.

கவி. மரித்ததென் றுணர்ந் துரைத்ததும்
மரித்திடந்தனிலே
தெரித்தபோதமேயதுபர
துரியமாய்த்தெளிந்தேன்.

க‑து. ஊன்றிய நனவுட னூற்றது மூன்றும்
தோன்றிடாவிடம் பரதுரியமென் றுரைத்தது

இ‑ள். "மரித்ததென் றுணர்ந் துரைத்ததும்,, இறந்ததென்றறிந்து வசனிக்கப்பட்டதும் "மரித்திடந்தனிலே,, இறந்தவிடமாகிய விடத்திலேயின்று "தெரித்தபோதமே,, அறிவித்த அறிவாகின்றதே "அதுபரதுரியமாய்த் தெளிந்தேன்,, தத்பதமாகிய துரியமென்றறிந்தேன்‑எ‑று. (இதன் தாத்பரியம்) தற்போத இறப்பிலேயின்றவுணர்வு மதன்வாசனையாகிய வாக்குமாயையிரண்டு மிறந்துளவிடமானந்தாதீதமென்பார், மரித்ததென் றுணர்ந்துவாத்தது மரித்திடந்தனிலேயென்றும் ‑ அஃதினிலவைசமுற்று அதுதானென்பது நானதுவென்பது மற்றது தானேதானுவதென்பார் தெரிந்தபோதமேயதுபர துரியமென்றுங்கூறினார். எ௫

அ‑கை. மேல்குருசாக்கிரத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. இறையெனும்பொருட்டுரியமே
என்னையாண்டவனே
மறையினந்தத்பதப்பொரு
ளனவெனமகிழ்ந்தேன்.

க‑து. மூப்பதமுடிவினில் மூலகாரணமதாம்,
நற்பொருளனவென நாடியுரைத்தது.

இ‑ள். "இறையெனும்பொருட்டுரியமே,, யாதுக்கேலென்று சொல்லும் பொருளாகிய பிரமமே எ

னையாண்டவனை அடியேனை, அடிமை காண்டாண்ட ருளும்பொருட்டு திருமேனிகொண்டெழுந்தருளுங்கு ருநாத மறையினந்தற்பதப் பொருளையென மதித் தேன் வேதமுடிவாகிய சத்தத்பார்த்தமே குருசாக்ஷி ரமாக நிச்சயித்தறிந்தேன்-எ-று. குருவே பிரமம்பிர மமே குருவென்பார் இறையெனும் பொருட்டுரியமே யென்னையாண்டவனையென்றுகூறினா. 'உதாரணம்; அருவமுமுருவமுமாகியபொருளே அதிதமென்றருளி ய வழித்தது வறிந்த-பொருளுணர்வதுப்ரம் விசிட்ட வாக்கியவதால்-பொருவில்சிற்சொலிதைதற்பதப்பொ ருளதுவாம் இருநிலனெனமுத லருளியபரிசே-எழில் குபூரணத் தியல்குருநனவில்-பரமாவென்றெழுபவம றுத்தருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே எ ன்பதனுற்காண்க. கஅ

ஆ கை. மேல்குருஸ்வபாத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. பண்டைவிச்சுவவாதனைப்
பழுதுபோய்முழுதும்
கண்டகண்ணாடிதாயாய்வக்
கனவதுங்கண்டேன்.

க - ஞ். தாமுயிர்யாவையுந் தானாய்நிறைபரம்
பிரகாசங்குரு கனவென்றுரைத்தது.

இ-ள். "பண்டை" பூருவந்தோற்றுகின்ற விச்சுவ ம் உலகாதிகளினது "வாதனை" துன்பமாகின்ற பழு துபோய் குற்றநீங்கி 'முழுதும்' அசேஷமும் கண்ட ஆடியைப்போலறிவுற்று நின்ற கண்ணாடியாய இட மேயாகின்ற 'கனவதுங்கண்டேன்' குருஸ்வரூபத்தை

யுந் தரிசித்தேன்-எ-று. காரணோபாதிகமுன்று விளங்காநின்ற தத்வரூபமே விஸ்வக்கிராசம் பண்ணியதென்பார் பண்டைவிச்சவாதனைப் பழுதேபோயென்றும் காரிய காரணவுபாதி அசேஷமும் அறிகின்ற அறிவு ஆடியிற் காட்சிபோலென்பார் - முழுதுங்கண்டகண்ணேதயாபவக் கனவென்றுங்கூறினார் உதாரணம் மலமூன்றுருபக்கனவின்மருவு மாசறுமாணவசாத்திகமதனால் உலகேமா யிருந்தன்மாத்திரமா உணர்ந்ததுவே பிரசாபத்திய மென்றருளி - நிலவியபரமதாயவைமுழுதும் நிகழ்ந்ததின்றெற்கென நெடுயவர்முதலே பலவுலகுண்டது மிதுவெனவருளப்பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே என்பதனாற் கா ௯௯
ண்க.

௮௯. மேல்குருசுழுப்தியை உரைக்கின்றார்.

கலி. காட்சியாவையுங்கண்ணதா
வக்கணுங்கரைந்து
மாட்சியாகியவோசர
முறக்கமாய்மதித்தேன்,

௧-து. கட்டமிலாதறி மண்ணிறு மொன்றும்
சட்டிலாவதுவே சுழுப்தியென்றுரைத்தது.

இ-ள். கண்ணதா பார்வைக்குரியதாக காட்சி யாவையும் கண்டறிகின்றதாகிய அசேஷமும் அக்கணுங் கரைந்து அந்தப்பாவையுங் கரைவுற்று மாட்சியாகியவோசரம் மனவாக்குகளாலறியவொண்ணுதபெருமையை உறக்கமாய்மதித்தேன் ஆதியந்த சூனியமாக தரிசித்தேன்-எ-று. தேவதத்தனைநோக்கி அவனெவனும் அக்காலமிக்காலம் நோக்கிக்கண்டேனென்பார்

காட்சியாவையுங்கண்ணதாயென்றும் உபாதிகணீக்கி ஒருவனைநோக்கவென்பார் அக்கனுங்கரைந்தென்றும் ஆதியந்தருளியமா யளவிடப்படாததாய் ஞானுந்தபூரணமென்பார் மாட்சியாகிய அசோகர முறக்கமாய் மதித்தினைன்றுங்கூறினர். இதற்குதாரணம் புள்ளியெழுச்சி சீரணிஜக்கஜகர்லட்சணையதனும் சேகழுழுஜண்டயோதார் செருக்கறயிகவே எர்குருசழுப்திபிலிருக்குபசாக்தம் இருபதப்பொருளுமொன்றாக்கி நின்றெளிர ஒருகடலுயிரதியொன்பாழுமழுதம் ஒன்றுமப்பாழுனாயிருந்திடமதவாய் பாரியக்சனமைவுநற்பிருதிவியென்றருளப் பரிபூரணனை புள்ளியெழுந்தருளாமே என்பதனுக்கண்ட ஜமதஜகர்லட்சணையென்பது விட்டுவிடாதலட்சணை இவைகளின்றுவதுபாமெனவுறிக.

அ. ஸ. மெய்குருவாரியத்தைப்புரைக்கின்றார்.

கவி. அருந்தவாமறைக்கத்தமா
மகோசாரத்தனின்
இருந்தவாறறிந்தவா
றெங்ஙனமிசைக்கேன்.

௪ - து. சுருதிமுடியுறை சவாநுபவமாம்
குருவருள்கோசரங் கட்டியுரைத்தது.

இ-ள். "அருந்தவ,, அரியதவமயமாகிய குருமூர்த்திமே 'மறைக்கத்தமா மகோசாரத்தனில், வேதத்தினந்தமா யதியவொன்றுத விரதத்தனில் நிமிருந்தவாறு, தேவரிருக்கின்ற வியல்பினை அறிவித்தவாறெங்ஙன மிசைக்கேன் அடியேனுக்கு தெரியச்செய்தியாயத்தை எவ்விதமாகச்சொல்லுவேன் - எ - று.

அனைத்துமாயனைத்து மிலதாயிருக்கின்றதன்னைத்தன் னிடத்துத் தானேயிருந்துவிளக்கி அரிய தவப்பயனாற் பெறும்பேறு தாமாய் நிறைந்ததென்பார்; அருந்தி லாவென்றும் கருதிமுடிவுமறிதற்கரிய முப்பாழுங்க டந்த சூனியமென்பார் மறைக்கந்தமா மகோசாந்தி லென்றும் = துரியசம்பூரணமெனவுணர்ந்த ஸ்வாநுபூதி யை விழியாலறிவித்ததென்பார் நீயிருந்தவாறறிவித் தவா றென்னனமிசைக்கே னென்றுங்கூறினர். இவை யனைத்துஞ் சற்குருவருளாலுணர்க. ௭௧

கவி. எம்பிரானிடந்தொறு
மிடந்தொறுமதுவதுவாய்
தம்பிரானடஞ்செயுமவகை
சாற்றுமாறறியேன்.

க-து. எவ்விடம்பார்க்கினு மவ்விடமதுவாய்ச்
செவ்வியோனின்றது செப்பரிதென்றது.

இ-ள். 'தம்பிரான், எப்பொருட்குமேலாகிய கடவுளே 'எம்பிரான், எமதிறைவனே 'இடந்தொறுமிடந்தொறும, எவ்வெவ்விடங்களை நோக்கினும் 'அதுவதுவாய், அவ்வவ்விடங்களுக்குத்தகுந்த அருவதுவாய் 'நடஞ்செயும்வகை, தேவரீர்நடக்கின்ற கூறுபாட்டினை 'சாற்றுமாறறியேன் உரைப்பதற்கு வகையறிகின்றிலேன் எ-று தனதுடல் பொருளாவி மூன்றையுங் கையேற்றடிமைகொண் டிரட்சிக்குந்தேசிகோத்தமனே யென்பார், எம்பிரானென்றும் = ஜீவசாக்ராதி குருதுரியாந்தமென்பார், இடந்தொறு மிடந்தொறுமென்றும், நனவாதி துரியாந்தங்களில் அதற்கதற்குரிய வியல்பாய் நின்றவென்பார் அதுவதுவா

யென்றும் பிரமாதிஸ்தம்பாந்தந் தானாய் விளங்குவ தை யுரைப்பது வாக்மான சகோசாரமென்பார் கட ஞ்செயும் வகைசாற்று மாற்றியேனென்றுங் கூறினார்

அ வை, மேல்கடனது விண்ணப்பம் அருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. ஆவியேயடியேன்செய்கை
மாறாளவெனினும்
பாவியேனதுதானுமுன்
னுடையதாம்பண்டே.

௧ - து. அடிமை கைமாறினுக் காவியேபோ டெல்லாம்
உடையநீயெனக் கொன்றுண்டோ வென்றது

இ - ள். ஆவியே உயிருக்குயிராய் நின்ற ஐயனே அடியேன் செய்கை மாறாள வெனினும் அடிமை செய்யவேண்டிய கைமாறுண்டாயிருக்கின்ற தென்று னும் பாவியேன் வேறாகப் பாவிக்கின்றிலேன் அதுதா னுமுன்னுடைய தாம்பண்டே யான்பாவிக்கின்ற அப் பொருள்களும் முன்பே அத்தேவரீருக்குரிய பொரு ளாம்-எ று. சாரம்-ஆசாரியர்பிறவாநெறியை அநுக்கி ரகஞ்செய்ததற்குசீஷன்குருதக்ஷிணைசெய்வதியல்பெ ன்றார்அடியேன்செய்கைமாறாளவெனினுமென்றும் உ டல்பொருளாவிமூன்றும்அடிமைகொண்டவன்றேகை க்கொண்டபின்பு தனக்கோர்சுதந்தரமின்றென்பார்பா வியேனதுதானு முன்னுடைய தாம்பண்டே யென்று ௱௩
கூறினார்.

கலி. ஆவல்செய்தனதாக்கை
யுள்ளளவுநின்னடியார்க்
கேவல்செய்பவதேயன்றி
மற்றொன்றுமாறறியேன்.

க - து. நின்னடியார்க் கேவல் செறிப்ப தல்லது
மன்னுனைகமாறுவே றிலையென் றுரைத்தது.

இ - ள். (எனதாக்கை யுள்ளவு நின்னடியார்க் கேவல்செய்து அடியேனதுதேகமுள்ளளவுந்தேவரீர்திருவடியடியாரிடத்திலன்புதாங்கி (ஏவல்செய்வதேயன்றிமற்றொன்றுமாறறியேன் பணிவிடை செய்கின்றதேயல்லது வேறொன்றுங்கைமாறுசெய்ய அறியேன்-எ-று. இதற்குதாரணம் (ஞசுகிசைக)பரம்பொருடானுந் தெரிகர்தமக்குப்பணிசெய்வோரபணிசெய்யுமியோகி அரன்றிருமால் மற்றுளதெய்வங்தனினும் அதிகமாந் தெய்வமிங்கென்னுந் தெரிந்தவன்மகிமை செப்பொணு.தவன்ருட்பணிசெய்வோர்பதங்களென்சிரகத்தில்திருந்தவைத்துவப்பேனயலொருதெய்வமுண்டெனச்சிந்தனை செய்யேன் என்பதனுற்காண்க.

கலி. இறவிலெப்பதமும்பெற
வேண்டிலேனென்றும்
பிறவிவேண்டுவனின்றிருப்
பணிசெயப்பெறினே.

க - து. எற்பவமாறினைற் குற்பமுறுமெனின்
நிற்பணியெப்பவுரேடுவனென்றது.

இ - ள். (பிறவி சநநத்தையும் (இறவிலெப்பதமும் பெறவேண்டிலேன்) லயமில்லாத எத்தன்மைப் பட்டபதத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள விச்சித்து வேண்டுகின்றிலேன் (பிறவி பெறின்) அதவாசநநம் வருமாகில் (என்றுநின்றிருப்பணிசெய்துகொண்டிருக்கத்தக்கதாகவேண்டுவன்-எ-று. பிறவியென்றதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக.

அ - கை, மேல்மாணாக்கன் ஆராமையை அருளி
ச்செய்கின்றார்

கவி. என்றுபலகால்விழுமெழுந்தொரு
மழும்புரிவதென்னையினியான்
றின்றுபலவாகவுரைசெய்யுமவ
னன்பினொடுநெஞ்சுருகியே.

க - ரு. அன்பினாலுருகுமெய்யானந்தமேலிடத்
தன்பின்மத்தர்போற்றொழுதனனென்றது

இ - ள். (அவனவன்பினொடுநெஞ்சுருகி) அந்தச்ச
சிவர்ணன் அன்பினோடும் அனலைக்கண்டநவநீதம்போ
லமனதிளகி (பலகால்விழுமெழுந்தொழும்) அனேகந்தி
ரமாகவணங்கிவிழுவான் எழுந்துநிற்பான் திரும்பவும்
வந்தனஞ்செய்வான் (யானினிப்புரிவதென்னையென்ற
ழும்) அடியேனினிச்செய்யத்தக்கவையென்னையிருக்கி
ன்றதென்று கண்ணீரோடும்படி அழுதுபுலம்புவான்
நின்றுபலவாகவுரைசெய்யும் அஞ்சலிஅத்தனாகநின்று
கொண்டு அனேகவிதமாகத் தோத்திரஞ் செய்வான்
ாக
எ - று.

அ - கை. மேல் குருகடாக்ஷவல்லபம் புகழ்ந்த
ருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. எட்டிலறிவின்றியிறைதன்னிலறி
வின்றியிவ்வுடம்பினுடனே
விட்டினுறைவானையினிவீடுபெறு
மென்பதுவிலம்புகிலனே.

ச - ரு. பிறவாநெறிபெருமைசெய்சிடன்
இறவாப்பெருமையையியம்பொணாதென்றது

இ - ள். (எட்டிலறிவின்றி) சாஸ்திரவாசனையுமற்று
(இறைதன்னிலறிவின்றி) ஈஸ்வரவாசனையுமற்று (இவ்

வுடம்பினுடனே) இந்தப்பஞ்சபூதகாரியமாகியதேகத்தோடுதானே[வீட்டினுறைவான்றனை நிரதிசயானந்த மோக்ஷவீட்டில் இரண்டறக்கலந்திருக்குஞ் சசிவர்ண னை (இனிவீடுபெறுமென்பது) தேகாந்தத்தில்மோக்ஷத்தைப்பெறுவா னென்பதை(விளம்புகிலன்) அளவுபடுத்திச்சொல்லமாட்டேன்-எ-று. ௱எ

அ-கை, சசிவர்ணன் பிதுர்க்களடைந்த நற்கதியைக் கூறுகின்றார்,

கலி. வஞ்சவலியானரகின்வாழ்பிதிர்கள்
பாழ்படுவதாகவருளின்
விஞ்சைவலியாலடையவேறினர்
சுராதிபர்கண்மேனுலகமே.

க-து, நரகம்விட்டுவன் முன்னோர்நரகவாழ் வுற்றனை
பிரமஞானத்திற்பெருமையாலென்றது.

இ-ள். (வஞ்சவலியா னரகின்வாழ் பிதிர்கள்)கொடுமையினது வலிமையினால் நரகத்தில்வீழ்ந்து கிடந்தவிவன்குலத்துப் பிதிர்களனைவரும் (அருளின் விஞ்சைவலியால் பாழ்படுவதாக) அருள்விளங்கிய பரஞானத்தி னது வலிமையினால் நரகம் பாழடைவதாகும்படி (அடையவேறினர்) சுராதிபர்கள்மேனுலகமே) எல்லவருந்தேவர்கட்குரிய சுவர்க்கலோகத்திருந்துவாழ்கின்றனர் எ-று. ௱அ

அ-கை மேல் சசிவர்ணன் பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

கலி தேவருமனித்தருமிவன்றொழில்வியந்
துரைசெயத்தகுவதோ
மூவரும்விளம்பமுடியாதிவன்
சேவல்செயமுந்துறுவரே.

க - து. பொருந்திவன்குரு பணிபுகழ்ந்து தேவர்களை ரர்திருத்துமூர்களுரைசெயவரிதென்றது.

இ - ள். (இவன்றொழிலில் வியந்து மூவரும் விளம்ப முடியாது) சசிவர்ணன் குருபணிவிடைத் தொழிலின தருமையை அதிசயித்து மும்மூர்த்திகளாலுஞ் சொல்லமுடியாது தேவருமனித்தருமுரைசெயத் தகுவதோ தேவர்களாலுமனிதர்களாலும்வியந்து சொல்லமுடியுமா இவனதேவல் ; செயமுந்துறுவரோ சசிவர்ணனுக்கு பணிவிடை தாங்கள் செய்வதற்குஎனக்குமுந்தவெனக்குமுந்தவென்று வந்துபொருந்துவார்கள் எ-று. ௯௩

அ கை, மேல் ஞானவானது பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்,

௯௪. ஞானியைநான்சுரனெனுமொழிக
ஞாலமுயநாதனருளால்
மேனியதுகொண்டுதனைநல்கவரு
மென்றறையுட்வேதமுடிவே.

க - து. நான்சுரன்ஞானிரவினென்பதுநன்றல
பிரமமேஞானியம் பேதமென்றெனபது.

இ - ள். (ஞானியைநான் சுரனெனுமொழிக) பரஞானிகளை மனிதனென்றுந்தேவனென்றுஞ்சொல்லுகின்ற சொற்களைநீக்குக-அஃதேதெனில்ஞாலமுயநாதனருளால் உலகங்கடைத்தேறும்பொருட்டு (பரமேசுரனது காருண்யத்தினாலே) மேனியதுகொண்டுதனைநல்கவருமென்று (மானிடவுருவமாகத் திருமேனிகொண்டு தம்மைக்கொடுத்தருளவருமென்று வேதமுடிவறையும்வேதாந்தங்களெல்லாமவசனிக்கும் எ - று. (இதற்குதா

ணம்-(குதிகைத) கனவினிற்காணுங்காட்சிபோற்சக
த்தைக் காணுமெய்ஞானிகட்கமைமனுடனே வன்றித்
தேவனென்றேனானுமனைநினைவிருத்தியைமாற்றி இனை
யனைபரம சிவனுருக்கொண்டிவ் வுலகுயவெழுந் தருளி
னனென்-றிணையவை நினைப் போருத்தமால்லோ ராடு
னையநோக்குமந்தகரோனென்றும்(பாதுரைந) முகுந்தனு
னாளுமுகந்தேட-மூலமொருகுருமூர்த்தியாகிப்புகுந்த
டியார்தொழவிற்றிருக்கும் பூங்கோயிலாக நான்பெற் ாடு
றிலேனே என்பதுமற்காண்க.

சிவஞானபோதம்

முற்றிற்று.